

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ અનુપમ યાદ. ...	... (અભિલાષિ)...	૭૭
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. (મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ)...	...	૭૮
૩ સુધારો. ...	...	૮૦
૪ દ્રવ્યગુણપર્યાય વિવરણ. (શંકરદાસ ડાહ્યાભાઈ કાપડીયા)	...	૮૧
૫ જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદય. .. (કલ્યાણભાઈ દલસુખભાઈ ઝવેરી બી. એ.)...	...	૮૪
૬ શ્રી શત્રુંજય તીર્થઉદ્ધાર પ્રબંધ. (આત્મવલ્લભ)	...	૮૬
૭ સમવસરણ રચના. ... (માસિક કમીટી.)	...	૮૨
૮ સદ્ગુરુ તથા સન્નિવેશનાં વચનોમાં શ્રદ્ધા. (વિક્રમદાસ મૂળચંદ શાહ બી. એ.)	...	૮૩
૯ વર્તમાન સમાચાર. ...	...	૮૭
૧૦ શ્રીકુમારપાળ રાજ કૃત સ્તુતિ રહસ્યાત્મક પદ્યાનુવાદ. (કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ.)	...	૮૮
૧૧ સ્ત્રીકાર અને સમાલોચના...	...	૧૦૦

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ શેઠ શ્રી કેરશીભાઈ વીજપાળ			લ ઇફ મેમ્બર.
૨ શાહ અનુપચંદ ઝવેરભાઈ			” ”
૩ શાહ ચમનલાલ ઝવેરભાઈ ...		...	” ”

મુચના—આ માસિકમાં આવતા લેખો માટે તેના લેખક જવાબદાર છે અને તે માંહેની હકીકત માટે અમે સમ્મત જ હોઈએ તેમ માનવાનું નથી.

(માસિક કમીટી.)

ભાવનગર ધી “ આનંદ ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં—શાહ ગુલામચંદ લલિતભાઈએ દ્રાવ્યું.

જાન ઉત્સવના લાભાર્થે ઘટાડેલા ભાવો.

નીચેનાં જૈન પુસ્તકો જેની દરેકનો એક ઉપરનાં ધણી આવૃત્તિઓ થયેલ છે તેનાં ઉપયોગીપણાની સાબીતિ છે, જેની દશ દશ હજાર નકલો ખપી ગઈ છે તેજ તેને પુરાવો છે તો ભુલાશો તો રહી જશો.

	મૂળ કિંમત	ઘટાડેલા ભાવ
જૈન સંજ્ઞાયમાળા ભાગ ૧-૨-૩-૪	૨-૦-૦	૧-૮-૦
કર્મ પરીક્ષા ને દૈવી ચક્રનો ચમત્કાર	૨-૦-૦	૧-૮-૦
તિર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર) આવૃત્તિ ૨ જી	૨-૮-૦	૨-૦-૦
જૈન કથા સંગ્રહ ભાગ ૧ લો આવૃત્તિ ૩ જી	૧-૮-૦	૧-૦-૦
મહિલા મહોદય ભા. ૧-૨ દરેકના	૨-૦-૦	૧-૮-૦
જૈન કાવ્ય સંગ્રહ ભાગ ૭ મો	૦-૮-૦	૦-૬-૦
અમૂલ્ય શિક્ષા	૦-૮-૦	૦-૪-૦
જૈન સુભોધ ભક્તિમાળા આવૃત્તિ બીજી	૦-૫-૦	૦-૩-૦
વૈરાગ્ય શતક ભાષાંતર	૧-૮-૦	૧-૦-૦
સૂયગડાંગ સૂત્રનું ભાષાંતર ભાગ ૧ લો	૧-૮-૦	૧-૦-૦
નિત્ય નિયમની પોથી	૦-૩-૦	૦-૨-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો સિવાયનાં દરેક પુસ્તકો જૈન તેમજ જૈનેતર ધણા જ કીકાયતથી મળશે. વધુ હકીકત સાફ ટપાલથી લખો જુના અને જાણીતા જૈન શુકસેવર—

ખાલાભાઈ છગનલાલ શાહ.

૬૦ કીકાભટ્ટની પોળ, મું. અમદાવાદ.

(પૂજ્ય શ્રી સંઘદાસગણિ-વાચકનિર્મિત.)

॥ શ્રી વસુદેવહિરિડ પ્રથમસ્વરૂપ ॥

સંપાદકો તથા સંશોધકો-મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

આ ગ્રંથના પ્રથમ ખંડનો પ્રથમ અંશ મૂળ (પ્રાકૃત) ભાષામાં આજે પ્રકટ થાય છે. આ પ્રથમ અંશમાં સાત લંબકો આવેલા છે. આ ખંડના કર્તા મહાત્માનો પરિચય અને તે કેટલો ઉચ્ચ કોટીનો છે તે બીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. આ ગ્રંથ જૈનોના પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથા સાહિત્યમાંનું એક અણુમોલું રત્ન છે. આ ગ્રંથના ઉત્તરેતર ભાગો છપાયે જાય એવા ઉદ્દેશથી આ ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૩-૮-૦ સાડા ત્રણ રૂપૈયા રાખેલ છે. ઇતિહાસિક પ્રાચીન કથા સાહિત્યના આ ગ્રંથનું ગુજરાતી ભાષાંતર કરાવી પ્રકટ કરવા આ સભાની ઇચ્છા છે, ઇચ્છાવાળા બંધુએ લાભ લેવા જેવું છે. તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે સીરીઝ તરીકે, અડધી કિંમતે, કે ભેટ તરીકે સભા તે તે રીતે સાહિત્ય પ્રકટન અને પ્રચાર કરવાનો પ્રયત્ન કરી શકશે.

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ચીરમ્ ॥

યદુર્ત મો મદ્રાઃ સદ્ધર્મસાધનયોગ્યત્વમાત્મનોઽભિલષદ્ધિર્ભવ-
દ્ધિસ્તાવદ્દિદમાદૌ કર્તવ્યં ભવતિ યદુત સેવનીયા દયાલુતા ન
વિધેયઃ પરપરિભવઃ મોક્તવ્યા કોપનતા વર્જનીયો દુર્જનસંસર્ગઃ
વિરહિતવ્યાલીકવાદિતા અભ્યસનીયો ગુણાનુરાગઃ ન કાર્યા
ચૌર્યબુદ્ધિઃ ત્યજનીયો મિથ્યાભિમાનઃ વારણીયઃ પરદારાભિલાષઃ
પરિહર્તવ્યો ધનાદિર્ગર્વઃ ।

તતો ભવિષ્યતિ ભવતાં સર્વજ્ઞોપજ્ઞ સદ્ધર્માનુષ્ઠાનયોગ્યતા ॥

उपमिति भवप्रपञ्चा कथा-सप्तम प्रस्ताव.

પુસ્તક ૨૮ { વીર સં. ૨૪૧૭. કાર્તિક. આત્મ સં. ૩૧. } અંક ૪ થો.

અનુપમ યાદ.

પ્રાતઃ પ્રભા આ નવીન વર્ષે દિવ્યતા દર્શાવતી,
'મહાવીર ને વિક્રમ' તણી જે 'યાદ અનુપમ' આપતી;
"મહાવીર મુક્તિ પ્રયાણ વિક્રમ પ્રજાવત્સલ પ્રેમથી", ૧
યોગી અને એ રાજવીની જોડ જગમાંહી નથી.
એ યોગીને ભોગીતણા 'ચારિત્ર પર' દૃષ્ટિ કરો,
માગતિગામી કાજ ભ્રાતુ ! ચરણ શુદ્ધિ આચરો;
આ પૃથ્વી પટપર દેહ રૂપે અસ્તિ જેની છે નહીં,
ગુણ રૂપ પુણ્ય સુગંધથી અસ્તિત્વતા પ્રસરી રહી. ૨
અતિ બોધદાયક અન્ય એવા સુદૃઢ જ્યાં જગમાં નથી,
"દૃષ્ટાન્ત કર દાષ્ટાન્તથી છે ફલિત જીવન એહથી";
એ પ્રેરણાત્મક પૂણ્ય પાવન જાગૃતિ જ્યાં જન્મશે,
આન્દોલના ત્યાં પ્રવળ વેગે આત્મરસ રેલાવશે. ૩

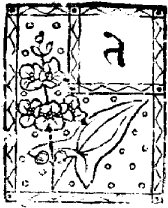
વિક્રમાદ ૧૯૮૭
મહાવીર સં. ૨૪૫૭
પ્રારંભ પ્રાતઃ સમય

અભિલાષી.

અગિયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

(ગત વર્ષના અંક ૧૦ ના ૨૫૨ માં પ્રકાશ થયેલ)
શ્રી મહાવીર પ્રભુનો છન્નસ્થવિહાર-
ઉપસર્ગો, ગોશાળાનું ચરિત્ર.

શ્રી ભગવતી સૂત્ર શતક ૧૫ મું.

કાલે અને તે સમયે શ્રાવસ્તી નામે નગરી હતી. વર્ણન. તે શ્રાવસ્તી નગરીની ઉત્તર-પૂર્વ દિશાએ (ઇશાન કોણમાં) કેટક નામે ચૈત્ય હતું. વર્ણન. તે શ્રાવસ્તી નગરીમાં આજીવક મતની ઉપાસિકા હાલાહલા નામે કુંભારણુ રહેતી હતી. તે ઋદ્ધિવાળી યાવત-કોઈથી પરાભવ ન પામે તેવી હતી. તેણે આજીવિકના સિદ્ધાંતનો અર્થ (રહસ્ય) ગ્રહણ કર્યો હતો, અર્થ પૂછ્યો હતો અને અર્થનો નિશ્ચય કર્યો હતો. તેના અસ્થિનીમજ્જા પ્રેમ અને અનુરાગવડે રંગાએલી હતી. “ હે આયુષ્યમાન ! આજીવિકના સિદ્ધાંતરૂપ અર્થ તેજ ખરો અર્થ છે અને તેજ પરમાર્થ છે, બાકી સર્વ અનર્થ છે. ” એ પ્રમાણે તે આજીવિકના સિદ્ધાંતવડે આત્માને ભાવિત કરતી વિહરતી હતી. તે કાલે અને તે સમયે ચોવીસ વર્ષના દીક્ષાપર્યાયવાળો મંખલિપુત્ર ગોશાલક હાલાહલા નામે કુંભારણુના કુંભકારાપણ-હાટમાં આજીવિકના સંઘવડે પરિવૃત થઈ આજીવિકના સિદ્ધાંત વડે આત્માને ભાવિત કરતો વિહરે છે. તે વખતે તે મંખલિપુત્ર ગોશાલકની પાસે અન્ય કોઈ દિવસે આ છ દિશાચરો આવ્યા. તે આ પ્રમાણે (૧) જ્ઞાન. (૨) કલંદ. (૩) કણ્ઠિકાર. (૪) અછિદ્ર. (૫) અગ્નિવેશ્યાયન અને (૬) ગોમાયુપુત્ર અર્જુન. ત્યારપછી તે છ દિશાચરોએ પૂર્વશ્રુતમાં કહેલા આઠ પ્રકારના નિમિત્ત, નવમા ગીતમાર્ગ અને દશમા નૃત્યમાર્ગને પોતપોતાની મતિના દર્શનવડે (પૂર્વશ્રુતમાંથી) ઉદ્ધરી મંખલિપુત્ર ગોશાલકનો શિષ્યભાવે આશ્રય કર્યો. ત્યારબાદ તે મંખલિપુત્ર ગોશાલક તે અષ્ટાંગ મહાનિમિત્તના કંઈક સ્વરૂપ ઉપદેશવડે સર્વપ્રાણીઓ, સર્વભૂતો, સર્વ જીવો અને સર્વ સત્ત્વોને આ છ બાબતના અર્નાતકમણ્ણીય-અન્યથા ન યાય તેવા ઉત્તર આપે છે, તે છ બાબત આ પ્રમાણે—(૧) લાભ. (૨) અલાભ. (૩) સુખ. (૪) દુઃખ. (૫) જીવિત અને (૬) મરણ. ત્યારપછી તે મંખલિપુત્ર ગોશાલક અષ્ટાંગ મહાનિમિત્તના

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૭૮

કોઈક એવા ઉપદેશમાત્રવડે શ્રાવસ્તી નગરીમાં અજિન છતાં “હું જિન છું” એમ પ્રલાપ કરતો, અહીં નહિ છતાં “હું અહીં છું” એમ મિથ્યા બકવાડ કરતો, કેવલી નહિ છતાં “હું કેવલી છું” એમ નિર્થક બોલતો સર્વજ્ઞ નહિ છતાં “હું સર્વજ્ઞ છું” એમ મિથ્યા કથન કરતો અને અજિન છતાં જિન શબ્દનો પ્રકાશ કરતો વિચરે છે.

ત્યારબાદ શ્રાવસ્તી નગરીના શૃંગાટકના આકારવાળા ત્રક અને યાવત-રાજમાર્ગોને વિષે ઘણા માણસો પરસ્પર એ પ્રમાણે કહે છે. યાવત એમ પ્રરૂપે છે કે—“હે દેવાનુપ્રિય ! એ પ્રમાણે ખરેખર મંખલિપુત્ર ગોશાલક જિન થઈને પોતાને જિન કહેતો, યાવત-જિન શબ્દનો પ્રકાશ કરતો વિચરે છે, તો એ પ્રમાણે કેમ માની શકાય ?” તે કાલે તે સમયે મહાવીરસ્વામી સમોસર્થો; યાવત-પર્ષદા (વાંદીને) પાછી ગઈ. તે કાલે તે સમયે શ્રમણ ભગવંત મહાવીરના જ્યેષ્ઠ અંતેવાસી (શિષ્ય) ગૌતમગોત્રીય ઇન્દ્રભૂતિ નામે અનગાર યાવત છઠ્ઠું છઠ્ઠું પારણે ઇત્યાદિ બીજા શતકના નિર્થન્ય ઉદ્દેશકમાં કહ્યા પ્રમાણે યાવત-ગોચરી માટે ફરતા ઘણા માણસોનો શબ્દ સાંભળે છે. ઘણા માણસો પરસ્પર આ પ્રમાણે કહે છે કે—“હે દેવાનુપ્રિય ! ખરેખર મંખલિપુત્ર ગોશાલક જિન થઈને પોતાને જિન કહેતો, યાવત-જિન શબ્દનો પ્રકાશ કરતો વિચરે છે, તો એ પ્રમાણે કેમ માની શકાય ?” ત્યારબાદ ભગવાન ગૌતમ ઘણા માણસો પાસેથી આ વાત સાંભળીને અને અવધારીને શ્રદ્ધાવાળા થઈ યાવત-ભાતપાણી દેખાડી યાવત-પર્યુપાસના કરતા આ પ્રમાણે બોલ્યા “એ પ્રમાણે ખરેખર હે ભગવન ! હું છઠ્ઠું છઠ્ઠું પારણે ઇત્યાદિ પૂર્વોક્ત કહેવું, યાવત-તે ગોશાલક જિન શબ્દનો પ્રકાશ કરતો વિહરે છે, તો હે ભગવન ! એ પ્રમાણે કેમ હોય ! માટે હે ભગવન ! મંખલિપુત્ર ગોશાલકનો જન્મથી આરંભીને અન્તસુધીનો આપનાથી કહેવાયેલો વૃત્તાન્ત સાંભળવા ઇચ્છું છું. “હે ગૌતમ !” એ પ્રમાણે કહી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે ભગવંત ગૌતમને આ પ્રમાણે કહ્યું—“હે ગૌતમ ! જે ઘણા માણસો પરસ્પર આ પ્રમાણે કહે છે કે એ પ્રમાણે ખરેખર મંખલિપુત્ર ગોશાલક જિન થઈને અને પોતાને જિન કહેતો યાવત જિન શબ્દનો પ્રકાશ કરતો વિચરે છે, તે મિથ્યા-અસત્ય છે. હે ગૌતમ ! હું આ પ્રમાણે કહું છું, યાવત-પ્રરૂપું છું.” એ પ્રમાણે ખરેખર આ મંખલિપુત્ર ગોશાલકનો મંખલિનામે મંખજાતિનો પિતા હતો. તે મંખલિનામે મંખને ભદ્રા નામે સ્ત્રી હતી. તે સુકોમલ હાથ-પગવાળી, યાવત-પ્રતિરૂપ-સુંદર હતી ત્યારબાદ તે ભદ્રા નામે સ્ત્રી અન્ય કોઈ દિવસે ગર્ભિણી થઈ. તે કાલે અને તે સમયે સરવણ નામે ગામ હતું. તે ઋદ્ધિવાળું, ઉપદ્રવરહિત, યાવત-દેવલોક સમાન પ્રકાશવાળું અને મનને પ્રસન્નતા આપનાર હતું. તે સરવણ નામે ગામને વિષે ગોખહુલ નામે બ્રાહ્મણ રહેતો હતો. તે ધનિક, યાવત-કોઈથી પરાભવ ન પામે

તેવો અને ઋગ્વેદ ઇત્યાદિ-યાવત-બ્રાહ્મણના શાસ્ત્રોને વિષે નિપુણ હતો. તે ગોબહુલ બ્રાહ્મણને એક ગોશાલા હતી. તે વખતે તે મંબલિનામે મંબલિક્ષાચર અન્ય કોઈ દિવસે ગર્ભિણી એવી ભદ્રા નામે સ્ત્રી સાથે ચિત્રનું પાટીઉં હાથમાં લઈ ભિક્ષાચરપણાવડે આત્માને ભાવિત કરતો અનુક્રમે વિચરતો એક ગામથી ખીજે ગામ જતો જ્યાં સરવણ નામે સન્નિવેશ-ગ્રામ છે અને જ્યાં ગોબહુલ નામે બ્રાહ્મણની ગોશાલા છે ત્યાં આવ્યો; ત્યાં આવીને ગોબહુલ નામે બ્રાહ્મણની ગોશાલાના એક ભાગમાં પોતાનું રાચરચીલું મૂક્યું, મૂકીને સરવણ નામે ગામમાં ઉત્થ, નીચ અને મધ્યમ કુળના ઘર સમુદાયમાં ભિક્ષાચર્યા માટે ફરતો રહેવા માટે ચોતરફ સ્થાનની ગવેષણા કરવા લાગ્યો, ચોતરફ ગવેષણા કરતાં કોઈપણ સ્થળે રહેવાનું સ્થાન નહિ મળતાં તેણે ગોબહુલ બ્રાહ્મણની ગોશાલાના એક ભાગમાં વર્ષાઋતુ માટે આવાસ કર્યો. તે વખતે તે ભદ્રાનામે સ્ત્રીએ પૂરા નવ માસ અને સાડા સાત દિવસ વીત્યા બાદ સુકોમલ હાથ-પગવાળા અને યાવત-સુંદર એવા પુત્રને જન્મ આવ્યો. ત્યારબાદ તે બાળકના માત-પિતાએ અગિયારમો દિવસ વીત્યા પછી યાવદ્-બારમે દિવસે આ આવા પ્રકારનું ગુણયુક્ત અને ગુણનિષ્પન્ન નામ પાડ્યું કરણ કે “આ બાળક ગોબહુલ નામે બ્રાહ્મણની ગોશાલામાં ઉત્પન્ન થયો છે, માટે આ બાળકનું નામ ગોશાલક હો.” એમ વિચારી માતપિતાએ તે બાળકનું “ગોશાલક” એવું નામ પાડ્યું. ત્યારબાદ તે ગોશાલક નામે બાળક બાદ્યાવસ્થાનો ત્યાગ કરી વિજ્ઞાનવડે પરિણત મતિવાળો થઈ યૌવનને પ્રાપ્ત થયો અને પોતે જ સ્વતંત્ર ચિત્રપટ હાથમાં લઈ મંબપણાવડે આત્માને ભાવિત કરતો વિહરવા લાગ્યો. (ચાલુ)

—: સુધારો :—

સમવસરણ રચના—ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૮ લીટી ૬ “ પીઠથી ભગવાનના સિંહાસનસુધી જવાના દશહજાર પગથીયા છે.” આ તથા લીટી ૯ “ દરવાજાની આગળ ત્રણ પગથીયાં છે.” એ ભાગ રદ સમજવો. લીટી ૧૦ “ ઉપર ” ને બદલે મધ્ય સમજવું. લીટી ૧૭ “ બારગુણથી ” ને બદલે બારગુણું ઉંચું અને એમ વાંચવું.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ ચરિત્રની સમાલોચના ગયા અંકના પા. ૭૬ માં આવેલ છે તેમાં અંથના સંપાદક તથા સંશોધક શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના પ્રશિષ્ય પંચાસ મહારાજ શ્રી ઉમંગ-વિજયજી હપાયેલ છે; પરંતુ તે અંથના સંશોધક તથા સંપાદક મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજ છે કે જેમણે ઘણો જ પરિશ્રમ લઈ આ અંથનું સંશોધન કરી જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યમાં અભિવૃદ્ધિ કરી છે.

(રૂકત આત્માનંદ પ્રકાશ માટે)

(લે. શંકરલાલ ડાયાલાલ કાપડીયા-સુપરીન્ટેન્ડેન્ટ, શ્રી જૈન ગુરુકુળ, પાલીતાણા.)

અનુયોગ વિચારણા.

ન શાસ્ત્રમાં ચરણકરણાનુયોગ, ગણિતાનુયોગ, કથાનુયોગ અને દ્રવ્યનુયોગ એવા ચાર અનુયોગ સૂત્રાર્થે વ્યાખ્યાન અર્થે કહ્યા છે તેમાં દ્રવ્યાનુયોગ સર્વથી શિરોમણિ અને સર્વોત્તમ કહ્યો છે કારણ કે તેનાથી સ્વપરતું જ્ઞાન થાય છે અને તેના આચરણથી, તેમાં તદ્દલીન થવાથી ઘણા આધાકર્મોદિ દોષ લાગતા નથી. દ્રવ્યાનુયોગ તે સ્વ સમય-પરિજ્ઞાન, આત્મિક-અનુભવ અને

* આ લેખ લેખકની રજા સિવાય કોઈએ છપાવેલો નહિ.

નોટ:—શ્રીમાન્ મહામહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજે “દ્રવ્ય ગુણ પર્યાયનો રાસ” રચેલો અને તેનું જૈન વિજય પત્રના અધિપતિ સદ્ગત મોહનલાલ અમરશી શેઠે વિવેચન કરેલું છે તે ઉપરથી આ લેખ વિવેચન કર્તાના લખાણ ઉપરથી મનન કરી તે અનુસાર તેનો ભાવાર્થ પ્રાયઃ તેના શબ્દમાં સરલ અને ટુંક સ્વરૂપમાં જૈન-જનતા સમગ્ર રજુ કરેલ છે જેથી તેના અભ્યાસી ઘણા લાભ લઈ શકે અને આવા અપૂર્વ અને અદ્વિતીય ગ્રંથો જે પ્રાયઃ કપાટમાં મુકી રખાય છે તેના બદલે તેનો છુટથી અને બહોળા પ્રમાણમાં ફેલાવો થાય તેજ પરમાર્થ હેતુથી આ લેખની પ્રવૃત્તિએ જન્મ લીધો છે. આ લેખમાં ગ્રંથકર્તાના આધારે વિવેચન કર્તાની મતલબ સિવાય કોઈપણ જાતની મતિ કદપનાને અવકાશ આપ્યો નથી. છતાં તેમાં કંઈ દોષ કે ક્ષતિ જણાય તો લેખકને જણાવી આભારી કરશે. આ લેખમાં વિવેચન કર્તાના પુસ્તકમાંથી પાના ૧ લાથી તે ૨૩ પાના સુધીનો ભાગ અલેખનમાં આપ્યો છે. આકીનો હવે પછી આજ માસિકમાં આપવામાં આવશે.

આ રાસ વિષે એક એવી દંતકથા છે કે અન્યમતના આચાર્યોએ જોનાના રાસનું ઉપહાર્ય કર્યું હતું, તેથી શ્રીમાન્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયે આ ન્યાયનો અને દ્રવ્યાનુયોગનો ગહન વિષય એક સાદા રાસના આકારમાં રચીને તૈયાર કર્યો અને મહાન્ તત્વજ્ઞોને-વિદ્વાનોને પણ તેમણે હેરત પમાડી દીધા. આ ભાષાએ રચાયેલા ગ્રંથ પરથી સમર્થ ભોજ કવિએ દ્રવ્યાનુયોગ તર્કણા નામનો સંસ્કૃત ગ્રંથ લખેલો છે અને તેના ઉપર ટીકા લખેલી છે. શ્રીમાન્ મહોપાધ્યાયજીએ ન્યાયના અપૂર્વ ગ્રંથો લખેલા છે તે પૈકી આ દ્રવ્યગુણ પર્યાયનો રાસ એ પણ ઘણો ગહન અને અપૂર્વ ગ્રંથ છે.

S. D. Kapadia.

૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નિજરૂપમાં રમણતા સૂચવે છે. જેઓ આત્મવિચારણા કરી પાર પામી ગયા છે અને જેઓ આત્મજ્ઞાન મેળવવામાં અતિશય ઉત્સુક અને ઉત્સાહવંત હોય છે અને સફળરૂપેના ચરણમાં જેઓ આધીન થઈને સમયે સમયે દ્રવ્યાનુયોગમાં લીન થાય છે તેઓ જ સાધુ કહેવાય છે.

નિજ જાતિરૂપ દ્રવ્ય.

ગુણ પર્યાયના સ્થાનક રૂપ જે દ્રવ્ય છે તે ત્રણે કાળ વિષે એક રૂપે રહે અને પોતાના સ્વ સ્વભાવને મૂકીને પરભાવપણું અંગિકાર કરે નહિ તેવા પ્રકારના દ્રવ્યને સ્વ સ્વભાવ રૂપ દ્રવ્ય કહેવાય છે.

ગુણુ:—દ્રવ્યના સ્વાભાવિક ધર્મને ધારણ કરે તે ગુણુ કહેવાય છે. અને ક્રમભાવી ધર્મ તે પર્યાય કહેવાય છે. દ્રવ્યગુણુ અને પર્યાય ભિન્ન છે અને લક્ષણાદિકથી અભિન્ન પણ છે.

દ્રવ્યોના ગુણુ અને પર્યાયો.

(૧) જીવદ્રવ્યનો ગુણુ ઉપયોગ ગુણુ છે. (૨) અજીવ યા પુદ્ગલ દ્રવ્યનો ગુણુ ગ્રહણગુણુ છે, (૩) ધર્માસ્તિકાયનો ગતિહેતુ ગુણુ છે. (૪) અધર્માસ્તિકાયનો સ્થિત હેતુરૂપ કારણ ગુણુ છે. (૫) આકાશાસ્તિકાયનો અવકાશ આપવાનો ગુણુ છે અને (૬) કાળનો પરાવર્તન ગુણુ છે.

ઉપરોક્ત છ દ્રવ્યના પર્યાયમાં જીવના નરક, મનુષ્યાદિક; પુદ્ગલના વર્ણ, ગંધ, રસ અને સ્પર્શ તે સિવાય આકાશ, ધર્માસ્તિકાય અને અધર્માસ્તિકાયના જીવ અને પુદ્ગલ સાથે જીવ અને પુદ્ગલની ક્રિયા અનુકૂળ જે રહાય તે તેના પર્યાયો છે. દાખલા તરીકે એક માણસ જ્યાં બેઠો હોય ત્યાં આકાશ અને અધર્માસ્તિકાય સંયોગરૂપે રહે તેથી તે સંયોગાકાશ અને સંયોગિક અધર્માસ્તિકાય કહેવાય, હવે તે માણસ જ્યારે ત્યાંથી અન્યત્ર જાય ત્યારે આકાશાસ્તિકાય અને અધર્માસ્તિકાય વિભાગરૂપે રહે છે. આ વિગેરે છ દ્રવ્યના પર્યાયો છે અને આ પર્યાયો (૧) સંખ્યાથી (૨) લક્ષણથી અને (૩) પ્રદેશ વિભાગથી ત્રણ પ્રકારે છે અને ઉપચારથી નવ પ્રકારે છે. આ દ્રવ્ય, ગુણુ અને પર્યાય તે પરસ્પર કથંચિત ભિન્ન છે અને કથંચિત અભિન્ન છે. દાખલા તરીકે મોતીની એક માળા લો. મોતીની માળા એક દ્રવ્યને સ્થાને છે. મોતીની ઉદ્ભવલતા તે ગુણુને સ્થાને છે. અને મોતી તે પર્યાયને સ્થાને છે. આવી રીતે દરેક પદાર્થમાં-દ્રવ્ય, ગુણુ અને પર્યાય ઘટાવી શકાય.

દ્રવ્યમાં ઉપયોગ.

દ્રવ્યમાં સામાન્ય અને વિશેષ ઉપયોગ હોય છે. દાખલા તરીકે ઘટમાં માટી તે સામાન્ય ઉપયોગ છે અને ઘટ તે વિશેષ ઉપયોગ છે.

દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય-વિવરણ.

૮૩

દ્રવ્યના પ્રકાર.

દ્રવ્યના બે પ્રકાર છે (૧) ઉર્દ્ધતા સામાન્ય દ્રવ્યશક્તિ અને (૨) તિર્યક સામાન્ય દ્રવ્ય. માટીનો પિંડ, કોઠી આદિ માટીના અનેક આકાર બદલાય છે; પરંતુ તેમાં રહેલી માટી તે બદલાતી નથી તે માટીને ઉર્દ્ધતા સામાન્ય દ્રવ્ય કહે છે. ઘટાદિમાં માટી બે અનુગત ના કહેા તે બે સામાન્ય છે તે વિશેષ રૂપ થાય અને આથી તે 'બુદ્ધનો ક્ષણિક વાદ સિદ્ધ થાય. વળી ઘટ બે દ્રવ્ય છે તે રક્તાદિ રંગરૂપ થોડા પર્યાયને વ્યાપીને રહે છે અને માટી બે દ્રવ્ય છે તે ઘટાદિ અને રક્તાદિ અનેક પર્યાયને વ્યાપી રહે છે. જેમ જીવ નરકાદિપણને પામે છે તેવી રીતે.

તિર્યક સામાન્ય દ્રવ્ય:—એટલે જુદા જુદા પ્રદેશવાળા બે પર્યાયો છે તેમાં પોતાની શક્તિને દ્રવ્ય એકાકારપણે રાખે છે તેને તિર્યક સામાન્ય દ્રવ્ય કહે છે. જેવી રીતે ઘટ પર્યાય છે અને તેમાં માટીરૂપ દ્રવ્ય અનુગત છે, તોપણ ઘટમાં તે ઘટપણે ઘટત્વ રાખે છે. આથી સમજવું કે જ્યાં દ્રવ્ય અને પર્યાય એકજ રૂપે દેખાય છે તે તિર્યક સામાન્યરૂપ દ્રવ્ય કહેવાય છે.

શંકા:—કોઈ શંકા કરે કે ઘટાદિ બિન્ન વ્યક્તિમાં ઘટપણું સામાન્ય છે તેમાં પિંડ અને કોઠીમાં માટી પણ એક સામાન્ય છે તોપણ તિર્યક સામાન્ય અને ઉર્દ્ધતા સામાન્ય એમ જુદા કહેવાની શી જરૂર હશે ?

ઉત્તર:—આનો ઉત્તર આપતાં અંથકર્તા કહે છે કે જ્યાં એકાકાર પ્રતિત ઉપજે ત્યાં તિર્યક સામાન્ય અને જ્યાં કાળભેદે અનુગતાકારે પ્રતિત ઉપજે ત્યાં ઉર્દ્ધતા સામાન્ય કહેવું.

ઉર્દ્ધતા સામાન્યના ભેદ.

ઉર્દ્ધતા સામાન્ય બે શક્તિ કહી તેના ઓઘશક્તિ અને (૨) સમુચિત શક્તિ-એવા બે ભેદ છે. તેમાં જે પરંપરાએ ઉતરતી આવતી અંતરંગશક્તિ તેને ઓઘશક્તિ કહે છે અને જે અનંતર કારણરૂપ હોય તેને સમુચિતશક્તિ કહે છે. દાખલા તરીકે ઘાસ ખાવાથી ગાયમાં દુધ થાય છે તેનું દહીં, માખણ અને છેવટે ઘી થાય છે, તેથી ઘીનું મૂળ કારણ ઘાસ થયું એટલે ઘાસમાં ઘીની જે શક્તિ રહેલી છે તેને ઓઘશક્તિ કહે છે. ઘાસમાં ઘીની શક્તિ કહેવાય છે ખરી, પણ તેમ કહેવાતું નથી; પરંતુ દુધમાંથી ઘી થાય છે જેથી દુધ એ ઘાસનું અનંતર કારણ છે જેથી તેને સમુચિતશક્તિ કહેવી. આત્મદ્રવ્યને વિષે તે બંને શક્તિને ઘટાવીએ તો જે સવ્યજીવ હોય તેને અગાઉના પુરુગલ પરાવર્તનમાં જીવને સામાન્ય કહીને જે ધર્મશક્તિ હોય તેને ઓઘશક્તિ કહેવાય છે અને છેલ્લા પુરુગલ પરા-

જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદય.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૫ થી શરૂ.)

ટલીક નાતોમાં હજી પરદેશગમન કરવાની છૂટ આપવામાં નથી આવી. તેથી જ્ઞાતિબંધુઓ પરદેશ જઈ પોતાનો વાણિજ્ય અને ઉદ્યોગ વધારી શકતા નથી. આપણી પુરાણી કથાઓમાં ઘણીવાર પરદેશગમન કરેલા માણસોની વાતો આપણે સાંભળી છે. આપણા પૂર્વજો પરદેશ સાથે છુટથી વેપાર કરતા હતા. હાલ જે વાંધો અગાડી કરવામાં આવે છે તે ધર્મબ્રષ્ટતાનો છે. પરદેશમાં પણ તીવ્ર ઇચ્છાવાળો માણસ પોતાનો ધર્મ જાળવી શકે છે. પરદેશગમન માટે જ્ઞાતિબાહુકાર હવે વ્યાજબી નથી.

ઉપર આપણે કેટલાક કુરિવાજો અને ધારાઓ દૂર કરવાનું સૂચવ્યું. આમાંથી જે જ્ઞાતિને જે લાગુ પડે તે અને તેવા બીજા રિવાજો દૂર કરવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. આ જ રસ્તે જ્ઞાતિઉદય સ્હેલાઈથી થઈ શકશે.

ઘણા લાંબા કાળથી આપણા દેશમાં સ્વાર્થરહિત એકબીજાને મદદ કરવાની પ્રથા પ્રચલિત છે. જ્ઞાતિ બંધારણનો મુખ્ય પાયો જ્ઞાતિ સેવા સેવાધર્મ છે એમ આપણને લાગે છે. જ્ઞાતિભોજન સમયે કેમ થાય? શાક સમારવાની અને પીરસવાની રીતિઓ હજી આપણે ઘણી જ્ઞાતિઓમાં જોઈએ છીએ. એમાં નાના મોટાનો કે ઘણીવાર રાયરંકનો વિચાર સરખો પણ કરવામાં નથી આવતો. આ પદ્ધતિ ફક્ત અમુક

વર્તનમાં જીવને ધર્મની જે શક્તિ હોય તે સમુચિતશક્તિ કહેવાય છે. આથી વ્યવહારનયથી જોઈશું તો માલુમ પડશે કે દરેક કાર્યની ઓછ અને સમુચિતરૂપ અનેક શક્તિઓ એક દ્રવ્યમાં હોઈ શકે, કારણ કે જે વ્યવહારનય છે તે કાર્ય કારણના ભેદને માનનારો છે, નિશ્ચયનયની અપેક્ષાએ દ્રવ્ય અનેક કાર્ય અને કારણથી સંયુક્ત હોય છે છતાં દ્રવ્ય પોતાની સ્વાભાવિક શક્તિવાળું છે એમ નિશ્ચય કરાવે છે, કારણકે જો તેમ ન થાય તો સ્વભાવભેદ થવાથી-દ્રવ્યભેદ પણ થાય. નિશ્ચયનયને કાર્ય કારણભેદ લાગી શકતો નથી, કારણકે દ્રવ્યના અનેક સ્વરૂપ આદિ અને અંતમાં નથી તો તે વર્તમાનકાળે પણ ન હોઈ શકે. દ્રવ્યની સાથે જે ગુણ રહે છે તેવા ગુણ દ્રવ્યની તેમ ક્રમભાવિ પર્યાયોની વ્યક્તિઓ અનેક પ્રકારની છે. દિગંબરો ગુણને શક્તિરૂપે માને છે તે યથાર્થ નથી. (ચાલુ)

જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદય.

૮૫

કાર્યને સાફ પોળોના પંચો કે જ્ઞાતિબંધુઓ માટે યોજાયેલી હોય એમ લાગે છે. દરેક જ્ઞાતિએ પોતાના ઉદય માટે કાયમની સ્વયંસેવકોની દુકડી ઉભી કરવાની જરૂર છે. આ દુકડી સામાન્ય સ્થિતિના જ્ઞાતિબંધુઓની માંદગી વખતે તેમજ બીજા સારા નરસા પ્રસંગો ઉપર ઘણી ઉપયોગી નીવડશે. હાલ તો આપણે જોઈએ છીએ કે જે સંજ્ઞામાં ચારસો પાંચસો માણસો હાજરી આપશે અને માંદાની સારવારમાં અગર મડદાને ઠેકાણે પાડવામાં ઘણા થોડા જ્ઞાતિબંધુઓ ભાગ લેશે. માંદગી વખતે કેટલી બધી હાડમારી ભોગવવી પડે છે તે આપણે છેલ્લા પ્લેગ અને તાવની બીમારી વખતે જોયું છે. આ જ દુકડી વીણા ચોસવાળા કુલબની માફક અમુક વર્ષને અંતરે જ્ઞાતિનું વસ્તિપત્રક કરી જ્ઞાતિની ચડતી પડતીનું જ્ઞાન મેળવી શકશે. અમદાવાદની શ્રીમાળીની નાતે જેમ કયું છે તેમ આવા દુકાળના અને અસહ્ય મોંઘવારીના સમયે સસ્તા અનાજની દુકાન ઉઘાડી અગર ગુસ્સાપણે તેમને ત્યાં મદદ પહોંચાડવામાં ઘણા આશરો આપી શકાશે. તેમ વળી ઘરખાર વગરના માણસોને ભોજનગૃહ દ્વારા ઓછી કીંમતે સારી સાત્ત્વિક રસોઈ પૂરી પાડી ઘણા ઉપકાર કરી શકાશે. વળી કુટુંબોમાં પડતા કેટલાક ઝઘડાઓ કોર્ટે ચઢે છે અને જેમાં ઘણા ખર્ચ થાય છે તે ઝઘડાઓ જ્ઞાતિબંધુઓ મારફતે દૂર કરવામાં આવે તો ઘણા લાભ થશે. જ્ઞાતિના સારા અનુભવી સહુગૃહસ્થો અને વકીલો લવાદ તરીકેનું કાર્ય કરી ઘણી સારી સેવા કરી શકશે. જ્ઞાતિબંધુઓ કુટુંબની કેટલીક બાબતોથી જાણ હોવાને લીધે બ્યાજબી અને ન્યાયી ચુકાદો આપી શકશે. આવા બીજે રસ્તે પણ જ્ઞાતિની સેવા થઈ શકશે અને જ્ઞાતિઉદયનો માર્ગ સરલ થશે.

અરસ્પરસ મદદ કરવા સાફ, સામાન્ય હિતવાળા માણસો સહકારી મંડળીઓ સ્થાપે છે. એ રૂઢી જર્મની અને બીજા પશ્ચિમના દેશમાં ઘણી પ્રસરેલી છે. અને તેને લીધે ત્યાંના લોકો ઉદ્યોગ હુન્નરમાં સહેલાઈથી જ્ઞાતિ-એ સહ- અને થોડી પુંજીએ ફતેહમંદ થાય છે. આપણા દેશમાં મહાકારી મંડળી. જનની જે પદ્ધતિઓ છે તે કેટલેક અંશે તેવી મંડળીઓને મળતી છે. આપણે ઉપર જોયું કે જ્ઞાતિ એ સહકારી મંડળ છે એટલું જ નહિ પણ એક લાભદાયી વેપારી મંડળ છે. પહેલાંના વખતથી ઘણી ખરી નાતોમાં હજુ પણ જમણ પ્રસંગે શાક લાજ સમારવા અને પીરસવાના કાર્યમાં એક બીજાને મદદ કરે છે, તેવી જ રીતે મરણ પ્રસંગે પણ કેટલીક મદદ કરવામાં આવે છે. જેમાં ઘણા મોટા ખર્ચનો ખચાવ થાય છે. જ્ઞાતિભોજન માટે અને એવા બીજા પ્રસંગે વાસણ કુસણ વગેરે બીજી ઉપયોગી ચીજો જ્ઞાતિ તરફથી આપવામાં આવે છે અને નહીં જેવું જ ભાડું લેવામાં આવતું હોવાથી ઘણા ખર્ચનો ખચાવ થાય છે અને ઓછા મહેનત કરવી પડે છે; અને વળી કેટલીક નાતોએ તો જ્ઞાતિની વાડીઓ પણ અંધાવી છે. આવા મુખ્ય સિદ્ધા-

નતોના આધારે આધુનિક જમાનાને અનુસરી આવી કેટલીક રીતો દાખલ કરવાની જરૂર છે. થોડા ઘણા પૈસાની ઉધરાણી કરી જ્ઞાતિ પુસ્તકાલય, વાંચનાલય, કસરતશાળા અને તેવાં બીજાં ઉપયોગી સાધનો પુરાં પાડી શકાશે અમદાવાદની શ્રી વીશા એસવાળ કલબ તરફથી આવાં કેટલાંક ખાતાંઓ ખોલવામાં આવ્યાં છે. જેમાં વિના સંકોચે દરેક જ્ઞાતિખંડુ ઉત્સાહથી ભાગ લઈ શકે છે અને નજીવા ખર્ચમાં જ્ઞાતિ ખંડુઓના ઉદય માટેના કેટલાક પ્રયાસો આદરી શકાય છે. હાલમાં ઓખખા દુધ માટે ઘણી હાડમારી લોગવવી પડે છે તેને માટે જો જ્ઞાતિ તરફથી ડેરીફાર્મ કહાડવામાં આવે તો પણ તેમાં છુટક છુટક મદદ મળી આવે અને દરેકને ચોક્કસ દુધ મળી શકે. વળી હવા ખાવા સારૂ પણ એવી મદદથી એક સેનેટોરીયમ ખોલવામાં આવે તો ઘણા માંદા-ઓના આશીર્વાદ મળશે. કેટલીક વસ્તુઓનું વેચાણ કરવાની રીત દાખલ કરી 'સ્ટોર' ખોલવામાં આવે તો પણ ઘણો સારો લાભ થાય, કારણ કે જોઈતી વસ્તુઓ ઓછી કીંમતે મળે અને જે કાંઈ નફો થાય તે જ્ઞાતિહિતના કાર્યમાં વાપરી શકાય. વળી જ્ઞાતિની સ્ત્રીઓ જે ભરતગુંથણ કરે તેને ખરીદ કરી વેચવા માટે પણ ગોઠવણ કરવાથી લાભ થશે. જ્ઞાતિના ઘરડાઓને મદદ કરવા સારૂ 'પ્રોવીડન્ટ ફંડ' 'ઇન્સ્યુરન્સ' પદ્ધતિ દાખલ કરીશું તો સાધારણ માણસો ઘડપણમાં પોતાનો નિર્વાહ નિર્વિઘ્ને ચલાવી શકશે આ રીતે આપણે જ્ઞાતિ દ્વારા ઘણાં લાભદાયી કાર્યો કરી શકીશું.

આખી જ્ઞાતિ એકઠી મળી સમસ્ત પ્રકારની ગોઠવણ કરે એ બનવું મુશ્કેલ છે. માટે આવા કાર્યો સારૂ જ્ઞાતિમંડળોની જરૂર છે. જ્ઞાતિ તો અમુક વર્ષે કે મહિને ચર્ચા કરી વિખરાઈ જાય છે. ત્યારે જ્ઞાતિમંડળ જ્ઞાતિમંડળ. હરહંમેશ કાંઈને કાંઈ પ્રવૃત્તિ ચાલુ રાખી જ્ઞાતિખંડુઓમાં અપૂર્વ જાગૃતિ ટકાવી શકશે અને શકે છે એ આપણે અનુભવથી જોયું છે. અમદાવાદની કેટલીક નાતોમાં આવા મંડળો ઉભા થયાં છે અને તેમાંના કેટલાક કલબને નામે ઓળખાય છે. તેમણે જ્ઞાતિહિત અને સુધારા માટે ઘણા પ્રશંસનીય પ્રયાસો આદર્યા છે. કલબથી જ્ઞાતિખંડુઓમાં પ્રાતુભાવ પ્રગટે છે અને એક બીજાની ઓળખાણ પીછાન થવાથી ઘણા નીકટના સહવાસમાં આવી શકાય છે. એક બીજા પ્રત્યેની લાગણી સતેજ થાય છે અને સ્નેહનો વધારો થાય છે. કલબ જ્ઞાતિખંડુઓના જીવનમાં નવું જોશ રેડે છે. કલબ એ ભક્ષકાદાર વિજ્ઞાનોના ચમકારાની ઝડપે આનંદ અને ઉત્સાહ આપનારૂં સાધન છે અને નાતના દરેક ઘરના ખુણામાં તેની જ્યોતિ પ્રવેશ કરી શકે છે. જ્ઞાતિઉદય માટે કલબ કેટલીક વખાણવા જેવી જરૂરી વ્યવસ્થા કરી શકે છે. કલબનું એક ઉપયોગી અંગ આપણે ભૂલવું જોઈતું નથી અને તે વિદ્યાવિષયક

જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદ્દય.

૮૭

અને વાદાર્થિ સભાઓ છે. જુદા જુદા વિષયો ઉપર ચર્ચા કરવાથી અને ભાષણોની ગોઠવણ કરવાથી જ્ઞાતિખંધુઓમાં વકતૃત્વ શક્તિ ખીલી નીકળે છે અને એ કળાથી આપણને ઘણો લાભ થાય છે. તેથી વિચારોની બુદ્ધિપુર્વક આપ લે થાય છે અને જનસમાજની વિચારશક્તિ ખીલે છે. જ્ઞાતિમાં કરવાના સુધારાની ઉપયોગિતાની વ્યાજખી તુલના થઈ શકે છે. આનાથી રાજદ્રોહી ક્ષેત્રમાં થયેલા લાભો સર્વ કોઈ જાણે છે.

આવા જ્ઞાતિમંડળોની દર એ ત્રણ વર્ષે પારિષદો ભરાવવી જોઈએ જેથી જનસમાજના સામાન્ય હિતના પ્રશ્નો હાથ ધરી તેનો જ નિવેડો ઘણી સરલતાથી લાવી શકાશે. જ્ઞાતિમંડળે કે જ્ઞાતિએ ખાસ કરીને જ્ઞાતિ અને ધ્યાન રાખવાનું છે કે તેણે ઇર્ષ્યા અને સ્વાર્થ છોડી વધુ લાભની સમાજ સેવા. ખાતર પોતાના નજીવા લાભને તિલાંજલી આપી દેવી એ વ્યાજખી છે. નહીં જેવા મત ભેદને લીધે આખા સમાજને હાનિ પહોંચાડવી એ ઘણું શરમભરેલું છે. જ્ઞાતિની કર્તવ્યસીમા એવી રીતે દેખાવવી જોઈએ કે સંકુચિત અને ટુંકી દષ્ટિ રાખ્યા વિના વિશાળ ભાવનાવડે મહાન લાભો પ્રતિ પહોંચાડી શકાય, નહીંતો જ્ઞાતિએ ઘણીવાર તકરારો ઉભી કરી જનસમાજને એક તસુ પણ આગળ વધારવાને બદલે ઉધે માર્ગ દેરી જશે. જ્ઞાતિમંડળોનું સમ્મેલન કેટલેક અંશે ચક્રવર્તીરાજ જેવું અને જ્ઞાતિમંડળો માંડળીક રાજ્યો જેવા લેખી શકાય. રાજ્યતંત્રની રચના જે સમજી શકે છે તે આ ખીના સમજી શકશે. વળી આથી જ્ઞાતિક્ષેત્ર દિવસાનુદિવસ વિસ્તૃત થતું જશે અને જ્ઞાતિખંધનની સખત ખેડીએ અમુક પ્રમાણમાં તૂટશે. સમાજ સેવાના વધુ ખર્ચવાળા કેટલાંક કાર્યો આ પરિષદ મારફતે આપણે કરી શકીશું. હોસ્પીટલો, નિશાળો અને સેનેટોરીયમો વિગેરે કાર્યો ઓછી મુશ્કેલીથી બની શકશે. જૈનહોસ્પીટલ, જૈનહાઈસ્કુલ અને જૈનસેનેટોરીયમ આ ત્રણ સંસ્થાઓ ખાનગી શ્રીમંત ગૃહસ્થો તરફથી અમદાવાદમાં ચલાવવામાં આવે છે. એ દાખલારૂપ થઈ પડશે. તેના કાર્યભારમાં કેટલોક ફેરફાર થવાથી તે આદર્શ બની શકશે. આવી રીતે એક જ કોમની અને વર્ણની જ્ઞાતિએ એકઠી મળી કાર્ય કરશે તો આવા ખીજા ઘણા ઉપયોગી કાર્યો કરી શકશે.

‘સંપ ત્યાં જંપ’ એ કહેતી અનુસાર જ્ઞાતિખંધુઓમાં જો સંપ સારો હોય તો પ્રગતિ ઘણી સારી રીતે થઈ શકે. ઉદાર ભાવનાને જ્ઞાતિપ્રગતિના અભાવે, માંહોમાંહે નજીવી તકરારોને લીધે વિશ્લેષ થાય છે અને આવી. તેથી પોતાના જાતીય સ્વાર્થ અને ઇર્ષ્યાની ખાતર જ્ઞાતિહિત તરફ કેટલીકવાર બેદરકાર રહેવામાં આવે છે. સહિષ્ણુતા અને સહનશક્તિના બળે સંપ પ્રગટે છે અને પવિત્ર ઉદારતાને લીધે સંપ

ટકી શકે છે. બીનોપયોગી રકબક કરવાથી કેટલાં માઠાં પરિણામ આવે છે એ સર્વને વિદિત છે. કુસંપને લીધે મેટો જ્ઞાતિઓના નાના વિભાગો પડી ગયા છે અને તેથી જ્ઞાતિ એ ફાટફુટનું ઉપનામ બન્યું હોય એમ કેટલીકવાર લાગે છે. બીજું દરેક જ્ઞાતિબંધુઓ સરખાં છે એ ભાવના રાખવી અવશ્યની છે. સમાનતા વિના સામાન્ય હિતના કાર્યો નેહએ તેવી સરખતાથી બની નથી શકતાં. કેટલીક નાતોમાં મોભાને જહાને સામાન્ય વર્ગના જ્ઞાતિબંધુઓ તરફ અન્યાય થતો આપણે નેહએ છીએ; અને ‘બળિયાના એ ભાગ’ અને ‘મારે તેની તલ્લવાર’ નું વ્યાવહારિક રૂપાંતર નેહ શકીએ છીએ. આગેવાનોના પ્રતાપે અને સારી લાગવગથી કેટલીકવાર જ્ઞાતિધારાઓને આધારે આપવો નેહતો વ્યાજબી ન્યાય આપતો નથી. આથી જ્ઞાતિબંધુઓ હાથમાં હાથ મીલાવીને અને એક બીજના બભા સાથે ઉભા રહીને કાર્ય કરતાં આંચકો ખાય છે એ આપણે કેટલીક નાતોમાં જોયું છે. ખરી વાત તો એ છે કે દરેક પ્રત્યે નિઃસ્વાર્થ સ્નેહની લાગણી પ્રદીપ કરવી નેહએ, કારણ કે સ્નેહથી ભીંજાયેલા હૃદયો ઉત્સાહથી પ્રગતિ કરી શકશે. ટુંકમાં સંપ, સમાનતા, ન્યાય અને સ્નેહ એ જ્ઞાતિની પ્રગતિની ઉત્તમ આવીઓ છે.

ઘણીવાર કહેવામાં આવે છે કે જ્ઞાતિબંધારણથી રાષ્ટ્રીય ભાવના બીલી શકતી નથી અને જ્ઞાતિહિતને ખાતર અને તેમાં રમ્યા-જ્ઞાતિકાર પમ્યા રહેવાથી દેશોદ્ધાર કરી શકાતો નથી. એ વાત સંકુચિત દેશોદ્ધાર દષ્ટિવાળી જ્ઞાતિઓમાં ઘણે અંશે બને છે, પણ આના જવાબમાં લખવાનું કે એકંદરે જ્ઞાતિ એજ રાષ્ટ્રીય ભાવના બીલવવાની શાળા બની શકે તેમ છે. કોઈ માણસ જે જ્ઞાતિની અંદર રહી કાર્ય પ્રવૃત્ત થશે અને પોતાની શક્તિ બીલવશે તો દેશકલ્યાણના કાર્યો સહેલાઈથી કરી શકશે. વળી જ્ઞાતિ એ દેશનું અંગ છે અને જે જ્ઞાતિઓ વિચારપૂર્વક દેશ-હિતના કાર્યોમાં પોતાનો યોગ્ય હિસ્સો આપશે તો ઘણું કરી શકશે. દેશભાવનાની છાયા હંમેશાં જ્ઞાતિ ઉપર પડેલી રહેવી નેહએ. જ્ઞાતિ પ્રશ્નો પરત્વે પણ દેશભાવનાની ઝાંખી દષ્ટિ સન્મુખ રાખવી નેહએ. કેટલીકવાર જ્ઞાતિ કોમીલોભને ખાતર દેશમાં તકરારના બીજ રોપે છે એ ગેરવ્યાજબી છે. દેશોદ્ધાર ખાતર જ્ઞાતિને ગમે તેટલું નુકશાન ખમવું પડે તો તે ખમવા તૈયાર થવું નેહએ. જ્ઞાતિ સુધારણા માતૃભૂમિના ઉત્કર્ષના અંકિત કરેલા મર્ગે વિહરવી નેહએ. જ્ઞાતિઓ દ્વારા દેશ કલ્યાણના મહાન કાર્યો સહેલાઈથી થઈ શકશે કારણ કે નાના વિભાગોમાં વહેંચાયેલું કાર્ય કુદકે અને લુસ્કે આગળ વધશે જે જ્ઞાતિ અમુક બાબતોમાં પાછળ હોય તો તેણે બીજ સમાન આચાર વિચારવાળી જ્ઞાતિ જોડે જોડાઈ અગર અલગ રહી મદદ લઈ દેશ કલ્યાણને રસ્તે ચઢવું નેહએ.

શ્રી શત્રુંજય તીર્થ ઉદ્ધાર પ્રબંધ.

૮૯

જ્ઞાતિબંધુઓ ધારે તો દેશહિતના ઘણા કાર્યો ત્વરાથી કરી શકશે તેના કેટલાક ઉદાહરણો આપણે આગળ તપાસીશું.

આધુનિક યુરોપી લઘાઈએ દુનિયાના દરેક ભાગ ઉપર ઘણી અસર કરી છે, તેને લીધે રાષ્ટ્રીય ભાવના દરેક દેશમાં પુરજોસમાં પ્રગટી જ્ઞાતિ ઉપર રાષ્ટ્રીય નીકળી છે, અને ઠેરઠેર પ્રજાના હકો માટે ધમાલ થતી દેખાય ચળવળના અસર. હિંદમાં પણ નોકરશાહીની જોડુકમી અને આપણુદી સત્તાનો દોર તોડવા સાફ અને દેશના રાજ્યતંત્રમાં વધુ હિસ્સો મેળવવા માટે ચાલતી પ્રવૃત્તિને નવું અને અનહદ જોર મળ્યું છે. સ્વતંત્રતા અને છુટાપણાના વિજય માટેની પ્રાર્થનાઓ અને અથાગ પ્રયત્નો ફોડમંદ નીવડી ચુક્યા છે. પ્રેસીડેન્ટ વિલ્સનનો “આત્મ નિર્ણય” નો હક્ક દરેક પ્રજાને બક્ષવાનો ઉપદેશ ચોમેરથી થાય છે. આ ચળવળે સમગ્ર દેશના ગૃહજીવનમાં પણ તેવી જ રીતે નવી જાગૃતિ આણી છે. જ્ઞાતિમાં ચાલતી અધાધુધી અને જ્ઞાતિ પટેલોનો એકપક્ષી ન્યાય અને આપણુદી સત્તા તોડી પાડવાના પણ પ્રયત્નો કેટલીક જગ્યાએ થવા લાગ્યા છે. હવે જ્ઞાતિનો શેઠ કહે તે થાય એ જમાનો વડી ગયો છે. હવે તો તેમને પણ તેમના કાર્યોનો અને હુકમોનો જ્ઞાતિને જવાબ આપવો પડશે. પ્રજા સમજવા લાગી છે અને પોતાના જન્મસિદ્ધ હક્કો પુનઃ પ્રાપ્ત કરવાની આકાંક્ષા ધરાવવા લાગી છે. જે લોકો રાજ્યતંત્રના હક્કોની માગણી કરે છે તે જ્ઞાતિહક્કો સિદ્ધ કરી મેળવવા મથે એ સ્વાભાવિક છે. આથી જ્ઞાતિનો ઉદય પણ સરલતાથી થઈ શકશે, કારણકે નહિ જેવા કારણસર થતો જ્ઞાતિ બહિષ્કાર અટકશે અને દેશહિતના કાર્યો અગ્રસ્થાન ભોગવશે ને જ્ઞાતિના સવાલોનો ફડચો લાવવાનું તેવા કાર્યોમાં ધ્યાનમાં રાખી શકાશે. ઘણા રાજદારી પુરૂષોનો મજબૂત અભિપ્રાય છે કે રાજદારી અને સમાજ સુધારણાને ઘણું નિકટનો સંબંધ છે તે એક બીજાપર અવલંબી રહેલ છે. (ચાલુ)

શ્રી શત્રુંજય તીર્થ ઉદ્ધાર પ્રબંધ.

(ગતાંક ૫૪ ૭૧ થી ૭૩)

શ્રેષ્ઠી સમરાશાહે પિતાની આજ્ઞાથી આરાસણની ખાણમાંથી ફલહી મંગાવવા વિનંતિ સાથે લેટણ લઈ પોતાના વિશ્વાસુ નોકરોને મોકલ્યા તેઓ થોડા વખતમાં ત્રિસંગમપુર પહોંચ્યા, ત્યાંનો રાજા મહિપાલદેવ નામે રાણો રાજ્ય કરતો હતો કે જે આરાસણની ખાણોનો પણ માલિક હતો. રાજા શિવધર્મી છતાં જન

ધર્મ પ્રત્યે શ્રદ્ધાવાન હતો. તેના રાજ્યમાં હિંસા કોઈ કરતું નહિ. તે રાજાને પાતાશાહ નામે મંત્રી હતો.

ત્યાં સમરસિંહના નોકરોએ આવીને રાજાને લેટણ સાથે વિનંતિપત્ર આપ્યું. રાજાની આજ્ઞાથી મંત્રીએ વિનંતિપત્ર વાંચી સંભળાવ્યું. રાજા મહિપાલદેવ સમરાશાહને ધન્યવાદ આપવાપૂર્વક આરાસણની ખાણ પોતાના કબજામાં છે અને આવા ઉત્તમ કામ માટે પોતાને યાદ કરાય છે તેમ જાણી પોતાને ધન્ય માનવા લાગ્યો. મહિપાલદેવે મંત્રીને સૂચના કરતાં જણાવ્યું કે લેટણ પાછું આપો, કેમકે આવા પુણ્યકાર્ય માટે ધન લેવાય નહિ, કારણ કે ધન, પરિવાર અને જીવિતવડે મનુષ્ય ધર્મ કરે છે, તે લેટણ લઈ ધર્મ હારી જવાય નહિ, એટલું જ નહિ પણ હવે પછી જિનગિંબ માટે શિલાદહ ગ્રહણ કરનાર પાસેથી લેવાતો કર પણ કાયમને માટે આજથી બંધ કરૂં છું અને તેને માટે કોઈપણ વખત સહાય જોઈએ તે પણ હવે પછી આપીશ. એમ કહી રાજા મંત્રી અને સમરસિંહના માણસો સાથે આરાસની ખાણ પાસે ગયો, અને આરાસ કાઢનાર મનુષ્યોને બોલાવી સન્માનપૂર્વક ગિંબ માટે મોટી શિલા કાઢવાનું મૂલ્ય ઠરાવ્યું. શુભ મુહૂર્તે ખાણની પૂજા કરી કાર્ય શરૂ કર્યું અને તે શિલા કાઢનારાઓનું વસ્ત્ર, તાંબુલ, લોજન વગેરેથી સમરસિંહના નોકરોએ સન્માન કર્યું અને લોજનશાળા ખુલ્લી મૂકી. પછી મંત્રીને ત્યાં રાખી રાજા પોતાના નગરમાં આવ્યો, છતાં દરરોજ પોતાના માણસો મોકલી બહાર કઢાવતો સૂચના આપતો. થોડા દિવસમાં શિલા બહાર કાઢી તેને પાણીવડે ઘોઈ સાફ કરતાં મધ્યભાગમાં એક તડ જોઈ, તેના બહાર સમરસિંહને આપતાં બીજી કઢાવવાની સૂચના મોકલી, બીજી કાઢતાં પણ તેમ જન્યું, તેથી હવે રાણો, મંત્રી અને સમરસિંહના માણસો દિલગીર થયા અને તે બધા દેવનું આરાધન કરવા અષ્ટમ તપ કરી ડાહ્યાના સંધારાપર સુતા. ત્રીજે દિવસે શાત્રનદેવતાઓએ અમુક સ્થળેથી કાઢવાની સૂચના કરતાં તે પ્રમાણે કરવાથી સ્વચ્છ, નિર્મલ, અને નિર્દોષ શિલા નીકળી. તેના સમાચાર સમરસિંહને આપતાં તેમણે સુવર્ણના દાંત સહિત જીલ અને બે પદ વસ્ત્રો સમાચાર આપનારને લેટ આપ્યા અને ચતુર્વિધ સંઘ એકઠો કરી તે આનંદજનક સમાચાર સંભળાવ્યા અને તેનાવડે જિનગિંબ કરાવવાનો સંઘ સમરાશાહને આદેશ આપ્યો.

આખા મુખ્ય પ્રાસાદનો મ્હેચ્છોએ નાશ કર્યો છે, અને દેવકુલિકા જે આસપાસ છે તે પણ પાડી નાખી છે તે બધા નવા કરાવી પ્રતિષ્ઠા કરવાની હોવાથી બધાના પુણ્યને માટે યથાયોગ્ય ંહેચ્છી કરવી જોઈએ, જેથી તે કામ જુદા જુદા માણસોને શ્રીસંઘે ંહેચ્છીને જુદા જુદા ધર્મ કાર્યો કરવા માટે સોંપ્યા, તેમજ મુખ્ય પ્રાસાદ કરાવવા કોઈ ભાવિક શ્રાવકે આજ્ઞા માગતાં જિનગિંબ કરાવનાર જ મુખ્ય પ્રાસાદ કરાવે તે વધારે શોભારૂપ છે એમ કહી શ્રી સંઘે બંને કરાવવા માટે સમરાશાહને આદેશ કર્યો.

શ્રી શત્રુજય તીર્થ ઉદ્ધાર પ્રમંથ.

૯૧

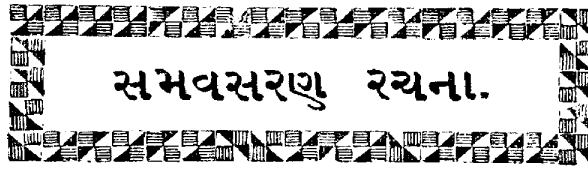
પાતકમંત્રીએ સુવર્ણના કંકણ અને વસ્ત્રદાનથી સૂત્રધારોને સંતુષ્ટ કર્યા અને મહિપાળદેવ રાણાએ અખંડ શિલા નીકળી જાયી હર્ષપૂર્વક ખાણ પાસે આવી સાક્ષાત્ જિન હોય તેમ તેણે તેની ચંદનપુષ્પાદિકવડે પૂજા કરી. પછી તે ફલહીને સૂત્રધાર પાસે ઉતારાવી આરાસણમાં તેનો પ્રવેશમહોત્સવ કર્યો. પછી પોતાના મંત્રી પાતાશાહને કેટલીક સૂચનાઓ કરી રાણો પોતાના નગરમાં આવ્યો.

મંત્રીએ તે ફલહીને મોટા રથમાં સ્થાપી તેને બરોબર ગોઠવી ઘણા માણસો અને બલવાન બળદોવડે ખેંચીને મહામહેનત વડે પર્વતથી નીચે ઉતારી અને આગલ ચલાવતાં કુમારસેના ગામ પાસે તે રથ અટક્યો. તે વખતે ત્રિસંગમ-પુરની આસપાસના લોકોએ ત્યાં આવી મહોત્સવ કર્યો અને તે સમાચાર પાટણ સમરસિંહને મોકલ્યા, જેથી તે ઘણા ખુશી થયા અને અડખે પડખેના ગામમાંથી સત્કારપૂર્વક મજબૂત વીશ બળદો મંગાવી લોઢાથી જઠેલ ગાડું નવું કરાવી તે બંનેને કુમારસેના ગામે મોકલ્યા, જેથી ફલહીને તેમાં ચડાવતા ગાડું ભાંગી ગયું, તેથી ફરી સમરસિંહ પાસેથી બીજું મજબૂત ગાડું મંગાવ્યું તે પણ ભાંગી ગયું, ત્રીજી વખત પણ તેમ બન્યું જેથી મંત્રી ખિન્ન થયો અને તે સમાચાર સમરસિંહને પહોંચતાં તેમને પણ ચિંતા થઈ પડી, તેટલામાં શાસનદેવીએ પ્રત્યક્ષ થઈ કહ્યું કે—જાણ ગામમાં દેવ અધિષ્ઠિત મજબૂત શકટ છે તે તને મળશે જેથી તારું કાર્ય સિદ્ધ થશે. તેટલામાં તે દેવીનો પૂજારી ત્યાં આવ્યો અને સમરસિંહને જણાવ્યું કે દેવીએ મને આદેશ કર્યો છે કે સમરસિંહને જઈને કહે કે મારા ગાડાથી સુખપૂર્વક શિલા લઈ જઈ શકાશે. જેથી તે ગાડું મોકલ્યું. તેમાં શિલા પધરાવી પોતાના દેશના સિમાડા સુધી વળાવી પાતાશાહ મંત્રી પોતાને ગામ ગયો. ફલહી અનુક્રમે ખેરાળુ થઈ ભાંડુ ગામે આવી, જેના સમાચાર દેશલશાહને પહોંચતાં શ્રી સિદ્ધસૂરિજી અને પાટણના લોકો સહિત તેઓ ભાંડુ આવ્યા અને દેશલશાહે ચંદનાદિક વડે પૂજા કરી દેશલશાહ વગેરે પોતાના વતન આવ્યા. ફલહી દરેક ગામ નગરે પૂજાતી અનુક્રમે શ્રી શત્રુજય ગિરિ પાસે આવી પહોંચી, જ્યાં શ્રી પાલીતાણાના સંઘે સામા આવી સત્કાર પૂજન મહોત્સવ વગેરે કર્યું. દેશલશાહના પરિવારે તેને વધાવી પાટણ જઈ તેમને ખબર આપ્યા. દેશલશાહે તે માણસોને પાછા તે શિલા શ્રી શત્રુજય ડુંગર ઉપર ચડાવવા સૂચના કરવા મોકલ્યા, અને સાથે પાટણથી બિંબ ઘડનાર સોળ બુદ્ધિશાળી શસ્ત્રી (કારીગરો) ને રવાના કર્યા અને બુનાગઢથી બાલચંદ્ર નામના મુનિને માણસો મોકલીને શત્રુજય બોલાવ્યા જે તુરત આવ્યા. તેમણે ગાડા ઉપરથી ફલહી ઉતારાવી પર્વત ઉપર ચડાવવા ગોઠવણ કરી. ચોરાશી ખાંધે ઉપાડનારા પુરૂષોને એકઠા કરી લાકડા, દોરડા વડે શિલાને મજબૂત બંધ લઈ ખાંધે મૂકી કે જેથી તેઓએ છ દિવસમાં શત્રુજય પર્વત ઉપર ચઢાવી દીધી.

(ચાલુ)

૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૯ થી શરૂ.)

મુનિ વૈમાનિક દેવીઓ અને સાધ્વી એ ત્રણ પરિષદા અગ્નિકોણમાં, ભવનપતિ, જ્યોતિષી અને વ્યંતર એ ત્રણેની દેવીઓ નૈઋત્યકોણમાં, ભવનપતિ, જ્યોતિષી અને વ્યંતર એ ત્રણે દેવો વાયવ્યકોણમાં, વૈમાનિક દેવ અને મનુષ્ય અને મનુષ્ય સ્ત્રીઓ એ ત્રણ ઇશાનકોણમાં રહી ધર્મદેશના સાંભળે છે.

ચાર પ્રકારની દેવાંગના, અને સાધ્વી એ પાંચ પરિષદા ઉભા રહીને અને બાકી ચાર દેવતા, નર, નારી, અને સાધુ બેસીને ધર્મદેશના સાંભળે છે. બારે પરિષદા પ્રથમ જે રતનનો કોટ છે તેમાં બેસે છે.

આ વણુ ન આવશ્યકવૃત્તિનું છે, પરંતુ ચૂર્ણીકાર મહારાજનો મત એ છે કે મુનિ પરિષદા સમવસરણુમાં બેસીને તથા વૈમાનિક દેવી અને સાધ્વી ઉભા રહીને દેશના સાંભળે છે અને નવ પરિષદા બેસીને ધર્મદેશના સાંભળે છે, આવશ્યક નિર્ચુકિતકાર મહારાજનો મત એવો છે કે પૂર્વ સન્મુખ તાર્થકર બીરાજે છે, તેમના ચરણકમલો પાસે અગ્નિકોણમાં મુખ્ય ગણધર મહારાજ બેસે છે અને સામાન્ય કેવળી મહારાજ તીર્થ પ્રત્યે નમસ્કાર કરી ગણધર મહારાજની પાછળ બેસે છે, તેમના પછી મનઃપર્યવજ્ઞની, તેમના પછી વૈમાનિક દેવી અને તેમની પછી સાધ્વીઓ બેસે છે. અને સાધુ, સાધ્વીઓ અને વૈમાનિક દેવીઓ એ ત્રણ પરિષદા પૂર્વના દરવાજેથી પ્રવેશ કરી અગ્નિકોણમાં બેસે છે. ભવનપતિ, વ્યંતર અને જ્યોતિષની દેવીઓએ ત્રણ પરિષદા દક્ષિણ દરવાજેથી પ્રવેશ કરી નૈઋત્યકોણમાં, પૂર્વોક્ત ત્રણે દેવ પરિષદા પશ્ચિમ દરવાજેથી પ્રવેશ કરી વાયવ્યકોણમાં અને વૈમાનિક દેવ, નર, નારી એ ત્રણ ઉત્તર દરવાજેથી પ્રવેશ કરી ઇશાનકોણમાં બેસે છે. બીજા સોનાના કોટમાં તીર્થો પરરૂપરના વૈરભાવ રહિત બેસી દેશના સાંભળે છે. પ્રથમ પહોરની દેશના સમાપ્ત કરી તીર્થકર મહારાજ ઉત્તરના દરવાજેથી દેવછંદામાં પધારે છે. જ્યારે બીજા પહોરમાં પાદપીઠ પર બિરાજમાન થઈ ગણધર મહારાજ દેશના આપે છે.

ત્રીજા ગઠમાં હસ્તી, ઘોડા રથ વગેરે વાહનો રહે છે. ચૌરસ સમવસરણુમાં નીચેના પગથીયાની બે બાજુ એક એક (કુલ બે) અને વર્તુલમાં બુણા ઉપર અકેક સુંદર વાપી જલ સહિત હોય છે,

પહેલા રતનના ગઠના દરવાજા પર અકેક દેવતા પ્રતિહાર તરીકે ઉભો રહે છે. પૂર્વ દિશાના દરવાજે સુવર્ણની કાન્તિવાળા વૈમાનિક દેવતા હાથમાં ધ્વજ

સદ્ગુરુ તથા સમ્માસોનાં વચનોમાં શ્રદ્ધા.

૯૩

સદ્ગુરુ તથા સમ્માસોનાં વચનોમાં શ્રદ્ધા.

વિકુલદાસ મૂ. શાહ.

શ્રદ્ધા વગર-વિશ્વાસ વગર મનુષ્ય વ્યવહારિક કાર્યો પણ સારી રીતે નથા કરી શકતો તો પછી પારમાર્થિક કાર્યો સુંદર રીતે કેવી રીતે કરી શકે ?

શ્રદ્ધા વગરનું મન વિભ્રાન્ત રહે છે અને તેને કોઈ પણ સ્થળમાં શાંતિ અથવા સુખનો અનુભવ થઈ શકતો નથી, આ જગતમાં શ્રદ્ધાહિન અંતઃકરણના મનુષ્યો વિવેકીયોની દૃષ્ટિમાં દયાપાત્ર ગણાય છે.

રૂઢિ, સિદ્ધિ, વિદ્યા, પ્રતિષ્ઠા, પવિત્રતા, મનોબળ, ઉત્સાહ, ધર્મ, ભક્તિ, જ્ઞાન, યોગ, શાંતિ તથા સુખ આપનારી સાત્વિકી શ્રદ્ધા જે મનુષ્યનાં હૃદયમાં નથી હોતી તે અત્યંત દરિદ્ર તેમજ શ્રદ્ધાળુ મનુષ્યની દયાને પાત્ર છે.

વિવેકી લોકોની દૃષ્ટિએ આ પૃથ્વીપરના મનુષ્યને કામધેનુની જેમ સઘળી અભીષ્ટ વસ્તુઓની પ્રાપ્તિ કરાવનારી એક શ્રદ્ધાજ પુરવાર થઈ છે. હે ! પવિત્ર શ્રદ્ધા

લઈને ઉભો રહે છે. દક્ષિણના દરવાજાપર શ્વેતવર્ણુવાળો વ્યંતર દેવ હાથમાં દંડ લઈ ઉભો રહે છે. પશ્ચિમના દરવાજા પર રક્તવર્ણુના શરીરવાળો જ્યોતિષ દેવ ઉભો રહે છે ઉત્તરના દરવાજે સ્વામવર્ણુવાળા ભવનપતિ દેવ ગદા હાથમાં લઈ ઉભો રહે છે.

બીજા સુવર્ણના ગઢના દરેક દરવાજા પર દેવીયુગલ પ્રતિહાર તરીકે રહે છે જેમના જયા, વિજયા, અજિતા અને અપરાજિતા અનુક્રમે નામો છે. જે અભય, અંકુશ, પાશ અને મકરધ્વજ નામના શસ્ત્રો સહિત રહે છે.

ત્રીજા ચાંદીના ગઢના પ્રત્યેક દરવાજા પર તુંબડ, ખડ્ગી, કપાલીક અને ઝુટ મુકુટધારી નામના દેવતા હાથમાં છડી સાથે શાસન રક્ષા કરવા ઉભા રહે છે. શાસ્ત્રોમાં આ કરતાં પણ વિશેષ વર્ણુન સમવસરણુની રચનાનું આવે છે. આદિ સંક્ષિપ્તમાં આપેલ છે.

જ્યાં તીર્થંકર ભગવાનને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે ત્યાં નિશ્ચય, અને શેષ જ્યાં પ્રથમ ન થયેલ હોય, જ્યાં મિથ્યાત્વનું જોર હોય ત્યાં દેવતાઓ સમવસરણુ રચે છે. તેથી શાસનનો ઉલ્લેખ, ધર્મપ્રચાર અને મિથ્યાત્વનો નાશ થાય છે. સિવાય પૃથ્વીપીઠ અને સુવર્ણકમળની રચના નિરંતર થયા કરે છે.

૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તું આવ. જ્ઞાસુ મનુષ્યની પાસે આવ અને તેના દુઃખી અંતઃકરણમાં નિવાસ કરે. તારા આગમન તથા સ્થિતિથી તેના અંતઃકરણમાં શાંતિ અને સુખ ઉત્પન્ન થશે. તેથી હે શાંતિસુખદાયિની શ્રદ્ધા ! તું સત્વર એના અંતઃકરણમાં આવ. તે અંતઃકરણ હવે તારા આગમનનો વિલાંબ જરા પણ સહન કરી શકતું નથી.

મૂઢતા યુક્ત તામસી શ્રદ્ધાની અપેક્ષા યે વિબ્રાંત સ્થિતિ યુક્ત તથા બાહ્યા-
ડંબરવાળી રાજસી શ્રદ્ધા ઉત્કૃષ્ટ છે. એ રાજસી શ્રદ્ધાની અપેક્ષાએ વિવેક સંપન્ન,
સ્થિરતા યુક્ત તથા દંભ વગરની સાત્વિકી શ્રદ્ધા ઉત્કૃષ્ટ છે. જ્ઞાસુના અંતઃ-
કરણમાં હમેશા સાત્વિકી શ્રદ્ધાનો જ વાસ હોવો જોઈએ.

કેટલાક મનુષ્યોની શ્રદ્ધા તેઓની જીભના અગ્રભાગ ઉપર રહે છે, કેટલાક મનુષ્યોની શ્રદ્ધા તેઓની જીભના મધ્યભાગ ઉપર રહે છે, કેટલાક મનુષ્યોની શ્રદ્ધા તેઓની જીભના મૂળમાં રહે છે, કેટલાક મનુષ્યોની શ્રદ્ધા તેઓના કંઠમાં રહે છે, કેટલાક મનુષ્યોની શ્રદ્ધા તેઓના હૃદયના ઉપરના ભાગમાં રહે છે, કેટલાક મનુષ્યોની શ્રદ્ધા તેઓના હૃદયના મધ્ય ભાગમાં રહે છે, અને કેટલાક મનુષ્યોની શ્રદ્ધા તેઓના હૃદયના મૂળમાં રહે છે. વિવેકી જ્ઞાસુ મનુષ્ય એવા અભિલાષ કરે છે કે સાત્વિકી શ્રદ્ધા મારા હૃદયના મૂળમાં હંમેશા નિવાસ કરે.

વિવેકી મનુષ્ય પોતાના મનને કહે છે કે હે સુખેન્દ્ર મન ! શું તું સુખની શોધ કરે છે ? જો તું સુખ શોધે છે તો હું તને કહું છું કે તું શ્રદ્ધાને મળ. એ તને સુખ પ્રાપ્ત કરવાનો સૌથી સરલ અને ઉત્તમ માર્ગ બતાવશે. હે અશ્રદ્ધાળુ મન, તું શા માટે શ્રદ્ધા પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા નથી કરતું ? અને તેને મેળવવાનો યત્ન નથી કરતું ? શું તું સમજાઓ અને સફળરૂ કરતાં તારી જાતને વધારે સમજી માને છે ? જો તું એમ માનતું હોય તો હું તને સ્પષ્ટ કહું છું કે તું મિથ્યા-ભિમાની છે અને તેથી મૂર્ખ છે. શું તને એટલી પણ ખબર નથી કે જે સ્વદેષ જ્ઞાનવાળો હોય છે તે ઘણું ભાગે પોતાની જાતને અધિક જ્ઞાનવાળો માને છે ?

હે અશ્રદ્ધારૂપી સજગતી ભટ્ટી હૃદયમાં રાખીને ફરનાર મૂર્ખ મનુષ્ય ! જો તું તારા હૃદયને તાપ રહિત શીતલ કરવા ઇચ્છે તો તારા હૃદયમાં રહેલી દાહ ઉત્પન્ન કરનાર અશ્રદ્ધારૂપી સજગતી ભટ્ટીને સાવધાનતા પૂર્વક ફેંકી દે. અને શ્રદ્ધારૂપી હિમરાશીને તારા હૃદયમાં ધારણ કર. જેવી રીતે રાજમાર્ગે ચાલનાર મનુષ્ય કુવામાં નથી પડતો તેવીજ રીતે સાત્વિક શ્રદ્ધાવાળો મનુષ્ય અધોગતિમાં પડતોજ નથી.

સફળરૂ અને સમજાઓ સિવાય આ વિશ્વમાં મનુષ્યોનું ખરેખરું હિત ઇચ્છનાર, શાંતિ તથા સુખ મેળવવાના નિદોષ સત્ય ઉપાય બતાવનાર અને દુઃખ રહિત પરમાનંદ સ્વરૂપમાં સ્થાપન કરનાર કેઈ પણ મનુષ્ય કે દેવતા નથી. આ સત્યનો જે હૃદયમાં પ્રવેશ નથી હોતો તે પાપ સંસ્કારથી ભરેલું ગણાય છે.

સદ્ગુણ તથા સમ્મિશ્રિનાં વચનોમાં શ્રદ્ધા.

૯૫

પરમાત્મ સાક્ષાત્કાર વગર સર્વે દુઃખોની નિવૃત્તિ તથા પરમાનંદની પ્રાપ્તિ નથી થતી. હંમેશાં સદાશ્રદ્ધા પૂર્વક શ્રવણાદિરૂપ પ્રયત્ન વિના પરમાત્મ સાક્ષાત્કાર નથી સંભવતો, અડગ ઉત્સાહ વગર શ્રવણાદિરૂપ પ્રયત્ન નથી થતો, અને અગાધ શ્રદ્ધા વગર અડગ ઉત્સાહ નથી ઉત્પન્ન થતો. આ રીતે અગાધ શ્રદ્ધા વગર સર્વે દુઃખોની નિવૃત્તિ તથા પરમાનંદની પ્રાપ્તિ નથી થઈ શકતી, એટલા માટે પરમાનંદ પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છતા મનુષ્યે પુણ્ય કર્મોની વૃદ્ધિ તથા મહા પુરુષોની સેવા દ્વારા એ પ્રકારની શ્રદ્ધા સંપાદન કરવી જોઈએ.

જેવી રીતે આંકડા વગરનું મીઠું નકામું છે તેવી રીતે સાત્વિકી શ્રદ્ધા વગર પરમાર્થ પ્રાપ્તિના સાધનો વ્યર્થ છે. જેવી રીતે કુલટા સ્ત્રીના જુદા જુદા શશુ-ગારો વિવેકી મનુષ્યોની દૃષ્ટિએ હાંસીપાત્ર હોય છે તેવી જ રીતે શ્રદ્ધા વગરના મનુષ્યની ધાર્મિક ક્રિયાઓ હાંસીપાત્ર બને છે તેમજ જેમ પાયા વગરનું ઘર ટકતું નથી તેમ સાત્વિકી શ્રદ્ધા વગર મનુષ્યનું સ્વધર્મ પાલન ટકી શકતું નથી.

શ્રદ્ધા વગરનું હૃદય રમશાન જેવું છે તેની અંદર કુકલ્પના રૂપી ભૂત પિશાચ નૃત્ય કરે છે. અથવા શ્રદ્ધા વગરનું હૃદય ઉઝળડ ગૃહ જેવું છે. તેની અંદર જુદી જુદી ભાતના સંશય અને કુનિશ્ચય રૂપી સર્પ, વીંછી, ઉંદર, વિગેરે નિર્ભય બનીને વાસ કરે છે.

જુઓ, વયોવૃદ્ધ, અનુભવી, વિદુષી, પરોપકારપ્રેમી, સમર્થ તથા પરમ શાન્ત મૂર્તિ સાત્વિકી શ્રદ્ધા દેવીની પર્ણકુટી ! તે બહુજ ઉત્તમ સ્વભાવની છે અને કોઈ એની પાસે કોઈ ભાતની સહાયતા માગે છે તો તે બહુજ પ્રસન્નતા પૂર્વક સૌકોઈને સહાય કરે છે. આ જગતનો પ્રવાસ સુખેથી પૂર્ણ કરવાની ઇચ્છા રાખનારે એની સહાય જરૂર લેવી જોઈએ.

જેવી રીતે મરૂભૂમિમાં આંખા જેવા સુંદર ઉપયોગી વૃક્ષ નથી ઉગી શકતા તેવી જ રીતે અપવિત્ર અંતઃકરણમાં સાત્વિકી શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થઈ શકતી નથી. એથી ઉલટું જેવી રીતે ક્ષાર વગરની ભૂમિમાં આંખા જેવા મનોહર વૃક્ષ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે તેવી રીતે પવિત્ર હૃદયમાં સાત્વિકી શ્રદ્ધાનો આવિર્ભાવ થઈ શકે છે.

હૃદયમાં પવિત્રતા ઉત્પન્ન થયા પછી મનુષ્યને પોતાના શ્રદ્ધાહીન જીવન માટે આવા વિચારો આવે છે—

“ મેં મૂર્ખતાને લઈને પાપ સંસ્કારોને વશ બનીને પરમહિતકારી સદ્ગુરુ અને સમ્મિશ્રિના વચનો સત્ય ન માન્યા અને મારા મૂર્ખાઈ ભરેલા વિચારોને જ નિરંતર સત્ય માન્યા. કોઈ પણ ઉપાયે ફરી ન મેળવી શકાય એવો મારા જીવનનો મોટો ભાગ મેં નકામો વ્યતીત કરી દીધો. તારાની જેવી સ્વરૂપ પ્રકાશવાળી મારી બુદ્ધિને સદ્ગુરુની મધ્યાનહના સૂર્ય સમાન પ્રકાશવાળી બુદ્ધિ કરતાં શ્રેષ્ઠ માનતો હતા અને મિથ્યાભિમાની બનીને આ જગતમાં કોઈને મારા કરતાં

૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પરે બુદ્ધિશાળી માનતો નહોતો. મેં પરમ શાંતિ તથા પરમ સુખ આપનાર સાત્વિકી શ્રદ્ધાને મારા હૃદયમાં સ્થાન ન આપવામાં ગંભીર ભૂલ કરી છે. વિદ્યા રહિત હોવા છતાં પણ જે હૃદય સાચી શ્રદ્ધાયુક્ત હોય છે તે સ્વસ્થ, શાંત તથા સુખી હોય છે. અને વિદ્યાસંપન્ન હોવા છતાં પણ જે હૃદય સાચી શ્રદ્ધા વગરનું હોય છે તે કુતર્ક તથા દુરાચરણ દ્વારા હમેશાં અસ્વસ્થ, ક્રોધાદિ યુક્ત અને દુઃખી હોય છે એનો મેં મૂર્ખતાને લઈને કંઈ પણ વિચાર ન કર્યો. આખી પૃથ્વીના રાજ્યથી પણ સાત્વિકી શ્રદ્ધા વધારે સુખદાયી છે એવો વિચાર મેં મૂર્ખાઈને લઈને કદી પણ આદર પૂર્વક ન કર્યો. સાત્વિકી શ્રદ્ધા સઘળા સુખોની પ્રભાવશાળી જન્મદાત્રી છે, એ વિચાર મારા મનમાં પહેલો ઉત્પન્ન થયો હોત તો હું અત્યારે પરમાર્થ પ્રાપ્તિના પંથે કેટલો બધો આગળ વધી શક્યો હોત ? અરે પૂજ્ય, પવિત્ર તથા પરોપકારી શ્રદ્ધા ! તું મારા હૃદયમાં કૃપા કરીને હમેશાં નિવાસ કર, મને શાંતિ દે, સુખ દે અને અત્યાર સુધીમાં મેં તારું જે અપમાન કર્યું છે તે કૃપા કરીને ભૂલી જા."

જેમ સૂર્યોદય થતાં જ ભૂત, ચોર, હિંસક પશુઓ, તેમજ ઘુવડ વિગેરે નિશાયર પક્ષીઓ સંતાઈ જાય છે તેમ મનુષ્યના હૃદયમાં સાત્વિકી શ્રદ્ધાનો આવિર્ભાવ થતાં જ સંશય, અજ્ઞાન, અસ્વસ્થતા, અને અનુત્સાહ અદૃશ્ય થઈ જાય છે.

જેવી રીતે સૂર્યોદય જુદા જુદા ક્રમોને પ્રકુલિત કરે છે તેવી જ રીતે સાત્વિકી શ્રદ્ધાનો ઉદય મનુષ્યના અંતઃકરણનો તથા સુખમંડળનો સુંદર વિકાસ કરે છે.

જેમ ભાગ્યહીન મનુષ્યને આરોગ્ય, પતિવૃત્તા સ્ત્રી, સુપુત્ર, સુંદર નિવાસ-સ્થાન, સ્પર્શમણી કે ચિંતામણી દુર્લભ હોય છે તેમ દુર્ભાગી મનુષ્યને માટે સાત્વિકી શ્રદ્ધા નિતાન્ત દુર્લભ છે. તમે શ્રદ્ધાવાન થશો એટલે અદ્ય બુદ્ધિવાન કે અદ્ય વિદ્યાવાન નહિ ગણાઓ, પરંતુ ઉચ્ચ મહા બુદ્ધિશાળી તથા મહાવિદ્વાન ગણાશો. કેમકે જે સત્યને સત્ય સ્વરૂપે જાણે છે અને તેનું શુદ્ધ ભાવથી સન્માન કરે છે તેજ આ સંસારમાં મહા વિદ્વાન તેમજ મહા બુદ્ધિશાળી ગણાય છે.

અશ્રદ્ધા અત્યંત ભયંકર ડાકણ રૂપ છે. તે મનુષ્યના અંતઃકરણ વિગેરેના સાત્વિક બલરૂપ રૂઢિરને ચુસી લેનારી છે એ વાત નહિ સમજવાને લઈને અનેક લોકો અશ્રદ્ધાના સેવનદ્વારા પોતાના જરેજરા હિતને હાનિ પહોંચાડે છે.

અસત્ય રૂપ સર્વ દૃશ્ય પ્રપંચમાંથી સત્ય સ્વરૂપ પરમાત્મા સમીપ પહોંચાડનારી, મૃત્યુરૂપ વિષય તૃષ્ણામાંથી અમૃતરૂપ વિષય તૃષ્ણા રહિત સ્થિતિ એ પહોંચાડનારી, અને અજ્ઞાનરૂપ ગાઢ અંધકારમાંથી જ્ઞાનરૂપ પરમ પ્રકાશમાં લઈ જનારી સાત્વિકી શ્રદ્ધા છે, એટલા માટે એ શ્રદ્ધા પરમાર્થના સાધનોમાં પરમ આદરણીય છે.

તિમાન સમાચાર.

૯૨

વર્તમાન સમાચાર.

શેઠ શ્રી આણંદજી પુરૂષોત્તમદાસ તરફથી ચાલતા દેશી ઔપચાલય તરફથી દર માસે નીચે પ્રમાણે દરદીઓએ લાભ લીધો છે.

જેમાં સાધુ, સાધ્વી મહારાજ, શ્રાવક, શ્રાવિકા, જૈનેતર વગેરેનો સમાવેશ થાય છે.

કારતક	૪૨૫૭	માગશર	૩૬૩૩	પોષ	૩૪૭૬	માહ	૨૯૬૮
ફાગણ	૨૬૬૬	ચૈત્ર	૨૯૨૬	વૈશાક	૩૬૭૪	જેઠ	૪૦૪૭
અશ્વાઠ	૩૮૯૩	શ્રાવણ	૪૭૬૭	ભાદરવો	૪૬૯૮	આશો	૫૨૨૬

કુલ સંખ્યા— ૪૬૫૪૦

આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકમલસૂરીશ્વરજીની જયંતી—આસો શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ આચાર્ય મહારાજની સ્વર્ગવાસ તીથી હોવાથી શ્રી જૈન અત્માનંદ સભા તરફથી જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી. સવારમાં મોટા જનાલયમાં શ્રી ઋષિમંડળની પૂજા ભાવનાપૂર્વક ભણાવવામાં આવી હતી. સાથે પરમાત્માની આંગી રચનામાં આવી હતી.

શ્રદ્ધા વિના એકનિષ્ઠાનો ઉદય નથી થતો, એક નિષ્ઠાના ઉદય વગર સફળતા ની ઉપાસનામાં કે શ્રવણાદિમાં અસાધારણ વેગથી પ્રવૃત્તિ નથી થતી, તેમજ ઇન્દ્રિય તથા અંતઃકરણનો નિગ્રહ નથી થઈ શકતો અને એ રીતે એ સર્વના અભાવે પરમાત્મ સાક્ષાત્કાર દ્વારા કૃતાર્થતા નથી થઈ શકતી.

તમે એક શ્રદ્ધાવાન મનુષ્યના વિચાર, તેની પ્રવૃત્તિ તથા બાહ્ય સ્થિતિનું શાંતિ પૂર્વક નિરીક્ષણ કરો, સાથે સાથે બીજા એક અશ્રદ્ધાચુકત મનુષ્યના વિચાર પ્રવૃત્તિ તથા બાહ્ય સ્થિતિનું પણ વિવેક પૂર્વક નિરીક્ષણ કરો. પછી એ બે પ્રકારના મનુષ્યોમાંથી જે સ્થિતિ તમારે માટે હિતકારક પ્રતીત થાય તેની સ્થિતિ તમે આદર પૂર્વક અંગીકાર કરો.

૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પરમાર્હત યશસ્વી ધર્મશીલ મહારાજાધિરાજ શ્રી
કુમારપાળ કૃત આત્મનિન્દા૩૫ જીનેન્દ્ર સ્તુતિનો
રહસ્યાત્મક પદ્યાનુવાદ.

— ❧ —

(ગતાંક ૫૪ ૭૪ થી શરૂ.)

ક્યારે પ્રભો નિજ દેહમાં પણ આપ બુદ્ધિને તણ,
શ્રદ્ધા જળે શુદ્ધિ કરેલા વિવેકને ચિત્તે સજ;
સમશત્રુ મિત્ર વિષે બની ન્યારો થઇ પરભાવથી,
રમીશ સુખકર સંયમે ક્યારે પ્રભો આત્મનંદથી. (૨૧)

ગત દોષ ગુણ ભંડાર જિનજી દેવ મહારે તુંજ છે,
સુરનર સભામાં વર્ણવ્યો જે ધર્મ મહારે તેજ છે;
એમ જાણીને પણ દાસની નહિં આપ અવગણના કરે,
આ નમ્ર મહારી પ્રાર્થના સ્વામી તહમે ચિત્તે ધરે. (૨૨)

પદ્મ વર્ગ મહાનાદિકતણે જે જીતનારે વિધેને,
અરિહંત ઉજ્જવળ ધ્યાનથી તહેને પ્રભુ જીત્યો તમે;
અસમર્થ તુજ પ્રત્યે હણે તુમ દાસને નિર્દયપણે,
એ શત્રુઓને જીતું એકું આત્મબળ આપો મને. (૨૩)

સમર્થ દા સ્વામી તમે આ સર્વ જગને તારવા,
ને મુજ સમા પાપી જનોનો દુર્ગતિને વારવા;
આચરણ વળગ્યો પાંગળો તુમ દાસ દીન દુભાય છે,
હું શરણ શું સિદ્ધિ વિષે સંકોચ મુજથી થાય છે. (૨૪)

તુમ પાદ પદ્મ રમે પ્રભો નિત જે જનોના ચિત્તમાં,
સુર ઇન્દ્રને નર ઇન્દ્રની પણ એ જનોને શી તમા;
ત્રણલોકની પણ લક્ષ્મી એને સહચરી પેઠે ચહે,
સદ્ગુણોનો શુભ ગન્ધ એના આત્મ માંહે મહામહે. (૨૫)

અત્યંત નિર્ગુણ છું પ્રભો હું કુર છું હું દુષ્ટ છું,
હિંસક અને પાપે ભરેલો સર્વ વાતે પૂર્ણ છું;
વિણ આપ આલંબન પ્રભો ભવ ભીમ સાગર સંચરું,
મુજ ભવ બ્રમણની વાત જીતજી આપ વિણ કેને કરું? (૨૬)

(૧) કામ, ક્રોધ, માન, વિગેરે.

સ્તુતિ હસ્ત્યાત્મક અનુવાદ.

૧૯

મુજ નેત્ર રૂપ ચકોરને તું ચન્દ્ર રૂપે સાંપડયો,
તેથી જિનેશ્વર આજ હું આનન્દ ઉદયિમાં પડયો;
જે ભાગ્યશાળી ચિત્તમાં ચિન્તામણિ આવી ચડે,
કંઈ વસ્તુ એવી વિદ્યમાં જે તેહને નવ સાંપડે. (૨૭)

હે નાથ આ સંસાર સાગર હબતા એવા મને,
મુક્તિ પૂરીમાં લઈ જવાને જહાજ રૂપે છો તહમે,
શીવરમણીના શુભ સંગથી અભિરામ એવા હે પ્રભો,
મુજ સર્વ સુખનું સુખ્ય કારણ છો તમે નિત્યે વિભો, (૨૮)

જે ભવ્ય જીવો આપને ભાવે નમે સ્તોત્રે સ્તવે,
ને પુણ્યની માળા લઈને પ્રેમથી કંઠે ઠાવે;
તે વન્ય છે કૃત પુણ્ય છે ચિન્તામણિ તેને કરે,
વાળ્યો પ્રભો ! નિજ કૃત્યથી સુરવૃક્ષને એણે ચુહે. (૨૯)

હે નાથ નેત્રો મીચીને ચત્ર ચિત્તની સ્થિરતા કરી,
એકાન્તમાં એસી કરીને ધ્યાન મુદ્રાને ધરી;
મુજ સર્વ કર્મ વિનાશ કારણ ચિન્તવું જે જે સમે,
તે તે સમે તુજ મૂર્તિ મનહર માહરે ચિતે રમે. (૩૦)

ઉત્કૃષ્ટ ભક્તિથી પ્રભો મેં અન્ય દેવોને સ્તવ્યાં,
પણ કોઈ રીતે મુક્તિ સુખને આપનારા નવ થયા;
અમૃત ભરેલા કુંભથી છાને સદાએ સીંચીયે,
આંખા તણા મીઠા રંગો પણ લીંબડા ક્યાંથી દીધે. (૩૧)

ભવજલધિમાંથી હે પ્રભો કંઈના કરીને તારજો,
ને નિર્ગુણીને શિવનગરનાં શુભ સદનમાં ધારજો;
આ ગુણી આ નિર્ગુણી એમ ભેદ મોટા નવ કરે,
શશી સૂર્ય મેઘપરે દયાળુ સર્વના હુઝો હરે. (૩૨)

(શાર્દૂલવિકીરિતઃ)

પામ્યો છું બહુ પુણ્યથી પ્રભુ તને જૈલોક્યતા નાથને,
હેમાચાર્ય સમાન સાક્ષી શિવના નેતા મળ્યા છે મને;
એથી ઉત્તમ વસ્તુ કોઈ ન ગણું જેની કરૂં માગણી,
માયું આદર વૃદ્ધિ તોય તુજમાં એ હાઈની લાગણી. (૩૩)

ગણી આહત ગુર્જરેશ્વર તણી વાણી મનોહારિણી,
શ્રદ્ધા સાગર વૃદ્ધિ ચન્દ્ર સરખી સંતાપ સંહારિણી;
તહેનો આ અનુવાદ મેં સ્વપરના કલ્યાણ માટે કર્યો,
શ્રીમન્નેમિ સૂરીન્દ્ર સેવન બગે જે ભક્તિ ભાવે ભર્યો. (૩૪)

સંગ્રાહક, કરતુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ.

૯૬૧૦૦

શ્રી આત્માનંદાચાર્યજી.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

નીચેનાં અથો ભેટ મળ્યા છે તે સાબાર સ્વીકારવામાં આવે છે.

૧ ધર્મદેશના—હિંદી લેખક ૨૧૦ શાસ્ત્રવિશારદ જ્ઞાનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસુરિજી.
પ્રકાશક-સેક્રેટરી શ્રી યશોવિજયજી જ્ઞાન ગ્રંથમાળા—ભાવનગર. મૂલ્ય સદુપયોગ

૨ અમૃત-સરિતા ભાગ ૧ લો લેખક શ્રી મહાસુખભાઈ યુનીલાલ—વીસનગર

કિંમત રૂ. ૧-૮-૦

વોરા ગિરધરભાઈ ગોરધનદાસનો સ્વર્ગવાસ.

વોરા ગિરધરભાઈ શુભારે છાસઠ વર્ષની વયે થોડા દિવસની ખિમારી લોગવી તા. ૧૫-૧૦-૩૦ ના રોજ પંચત્વ પામ્યા છે. ભાઈ ગિરધરભાઈ શહેર ભાવનગરના પ્રખ્યાત વોરા જ્ઞાન કુટુંબમાં જન્મ્યા હતા. સ્વભાવે મિલનસાર, હસમુખ અને હાજરજવાળી હતા. પોતે શિક્ષણ ઓછું લીધેલ છતાં સાક્ષરો ઉપર પ્રેમ ધરાવતા હતા, જેને લઈને જે જે સાક્ષરો ભાવનગરમાં આવતા તેમના સંબંધમાં જલદીથી આવતા હતા. સંગીત શિખ્યા નહિં હોવા છતાં તે વસ્તુ પ્રિય હોવાથી સારા સારા સંગીતના ઉસ્તાદો અત્રે આવતા તેમને શ્રવણ કરતા અને તેના શોખ ધરાવનારને પણ સાથે સાંભળવા લાઈ જતા. સાહિત્યના અભ્યાસી કે જાણકાર નહિં છતાં સારા સારા પુસ્તકો ક્યા છે તે અન્ય પાસેથી જાણી વાંચવાનો પ્રયત્ન કરતા હતા. આ સભાની લાઈબ્રેરીમાં વધતા જતાં પુસ્તકો-સાહિત્યના અનેક ગ્રંથોનો સંગ્રહ થયેલો જોઈ પ્રમોદ પામતા હતા. આ સભા સ્થાપન થઈ ત્યારથી જ સભાસદ અને ટ્રેઝરર હોવા છતાં છેવટ સુધી તીવ્ર લાગણી ધરાવવા સાથે તેની નિરંતર આખાદિ ધંધાનાર હોવા સાથે કોઈ કોઈ વખતે થતાં ખજાણાટ વખતે સભાને સ્ખલના ન પહોંચે, તેના કાર્યવાહકોનો ઉત્સાહ મંદ ન થાય, કાર્ય કરતાં બંધ ન થાય તે માટે જાહેરમાં અને ખાનગીમાં મક્કમ રહેતાં અને તે ધ્યેય સાધવવા બરાબર સાવધાન રહેતાં. તેઓ શ્રીના સ્વર્ગવાસથી એક યોગ્ય અને વૃદ્ધ સભાસદની સભાને જોટ પડી છે. તેમના સ્વર્ગવાસથી સભાને થયેલ દિલગીરી દર્શાવવા આ સભાની જનરલ સભા તા. ૧૭-૧૦-૩૦ મેળવવામાં આવી હતી. છેવટે તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

જાન ઉત્સવના લાભાર્થે ઘટાડેલા ભાવો.

નીચેનાં જૈન પુસ્તકો જેની દરેકનો એક ઉપરતો ધણી આવૃત્તિઓ થયેલ છે તેના તનુ ઉપયોગીપણાની સાબીતિ છે, જેની દશ દશ હજાર નકલો ખપી ગઈ છે તેજ તેને પુરાવો છે તો ભુલાશો તો રહી જશો.

			મૂળ કિંમત	ઘટાડેલા ભાવ
જૈન સંજ્ઞાયમાળા ભાગ ૧-૨-૩-૪	...	...	૨-૦-૦	૧-૮-૦
કર્મ પરીક્ષા ને દૈવી ચક્રનો ચમત્કાર	...	...	૨-૦-૦	૧-૮-૦
તિર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર) આવૃત્તિ ૨ જી	...	...	૨-૮-૦	૨-૦-૦
જૈન કથા સંગ્રહ ભાગ ૧ લો આવૃત્તિ ૩ જી	...	...	૧-૮-૦	૧-૦-૦
મહિલા મહોદય ભા. ૧-૨ દરેકના	...	...	૨-૦-૦	૧-૮-૦
જૈન કાવ્ય સંગ્રહ ભાગ ૭ મો	...	...	૦-૮-૦	૦-૬-૦
અમૂલ્ય શિક્ષા	...	...	૦-૮-૦	૦-૪-૦
જૈન સુભોધ ભક્તિમાળા આવૃત્તિ બીજી	...	...	૦-૫-૦	૦-૩-૦
વૈરાગ્ય શતક ભાષાંતર	...	...	૧-૮-૦	૧-૦-૦
સૂયગડાંગ સૂત્રનું ભાષાંતર ભાગ ૧ લો	...	...	૧-૮-૦	૧-૦-૦
નિત્ય નિયમની પોથી	...	...	૦-૩-૦	૦-૨-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો સિવાયનાં દરેક પુસ્તકો જૈન તેમજ જૈનેતર ધણા જ કીકાયતથી મળશે. વધુ હકીકત સાફ ટપાલથી લખો જુના અને જાણીતા જૈન શુકસેવર—

ખાલાભાઈ છગનલાલ શાહ.

૬૦ કીકાભટ્ટની પોળ, મું. અમદાવાદ.

(પૂજ્ય શ્રી સંઘદાસગણિ-વાચકનિર્મિત.)

॥ શ્રી વસુદેવહિરિડ પ્રથમસ્વરૂપ ॥

સંપાદકો તથા સંશોધકો-મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

આ ગ્રંથના પ્રથમ ખંડનો પ્રથમ અંશ મૂળ (પ્રાકૃત) ભાષામાં આજે પ્રકટ થાય છે. આ પ્રથમ અંશમાં સાત લંબકો આવેલા છે. આ ખંડના કર્તા મહાત્માનો પરિચય અને તે કેટલો ઉચ્ચ કોટીનો છે તે બીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. આ ગ્રંથ જૈનોના પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથા સાહિત્યમાંનું એક અણુમોલું રત્ન છે. આ ગ્રંથના ઉત્તરેતર ભાગો છપાયે જાય એવા ઉદ્દેશથી આ ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૩-૮-૦ સાડા ત્રણ રૂપૈયા રાખેલ છે. ઇતિહાસિક પ્રાચીન કથા સાહિત્યના આ ગ્રંથનું ગુજરાતી ભાષાંતર કરાવી પ્રકટ કરવા આ સભાની ઇચ્છા છે, ઇચ્છાવાળા બંધુએ લાભ લેવા જેવું છે. તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે સીરીઝ તરીકે, અડધી કિંમતે, કે ભેટ તરીકે સભા તે તે રીતે સાહિત્ય પ્રકટન અને પ્રચાર કરવાનો પ્રયત્ન કરી શકશે.

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૮ મું. વીર સં. ૨૪૫૭ કાર્તિક આત્મ સ. ૩૫. અંક ૪ થો.

મહામોહની શક્તિ

“વિશ્વમાં મહામોહ જેવો ખીજો કોઈ શુરવીર નથી. તે થોડાજ વખતમાં વિશ્વને ચક્રોળે ચડાવે છે, ચક્રવર્તિ અને ધ્વજ જેવા જેવો જગતના રાજા ગણાય છે તેઓ પણ આ મહા મોહના નોકરો જેવા થઈને રહેલા છે. આ મહામોહની આગળ તેઓ પોતાના મત્ય સ્વરૂપનું બાન ભૂલીને માયામાં આસક્ત થઈ રહેલા છે. આકાશની માફક સ્થાવર અને જંગમ જગતમાં મહામોહ વ્યાપીને રહ્યો છે. મહામોહના એક અંશમાંથી રાગદ્વેષાદિ વિભૂતિઓ બહાર નીકળીને વિશ્વના જીવોનું બાન ભૂલાવી દઈ પાછી તેમાં જ લય થઈ જાય છે. પરમાર્થને જાણનારા, આત્માની મહાન શક્તિઓનો અનુભવ કરનારા પણ ધન્ધિયોના વિષયોનાં સુખમાં લલચાઈ જાય છે તો પછી ખીજની તો વાત જ શી કરવી? શાસ્ત્રોને જાણનારા, પંડિતોમાં અપનારા પણ જાણતાં અજાણતાં આ મહામોહમાં ફસાઈ જાય છે. જનશ્વર ભગવાનની આજ્ઞા માનનારા પણ પ્રસંગે કૃપાયને વશ થઈ જાય છે તેમાં આ મહામોહનો જ હાથ અંદર ખાને હોય છે. ઉત્તમ મનુષ્ય જન્મ અને વીતરાગ પ્રભુનું શાસન પામીને પણ તરત જ જાણનારા જોવા મુઠ્ઠાવાસમાં આસક્ત થઈ પડ્યા રહે છે તે આ મહામોહનો જ પ્રતાપ છે. સાધુ જીવનમાં મોહનું જોર ઘટવું જોઈએ, છતાં ત્યાં પણ આ બહુરૂપી મહામોહ જુદાં જુદાં રૂપોમાં ધારણ કરીને ધર્મને નામે તેમને પોતાની જાણમાં સપડાવેલા જણાય છે. સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળમાં અસંખ્યિતપણે તે પોતાનો પ્રતાપ વિસ્તારી રહેલો છે. મોહના જોરથી મિત્રો મિત્રોને ઠગે છે; કુળની, ધર્મની અને જાતિની મર્યાદા મૂકીને પુરુષો પરસ્પરીમાં આસક્ત થાય છે. પ્રેમાળ પતિને મૂકીને કુળવાન સ્ત્રીઓ પરપુરુષ સાથે આડે માર્ગે ચાલે છે. જે ગુરૂની કૃપાથી જ્ઞાન લાણીને શિષ્ય હુશિયાર થયો તેજ ગુરૂનો તે વિરોધ બની સામો થાય છે. આ મોહનો જ પ્રતાપ છે, રાજાઓ પ્રજાને પીડે છે, પારદાના ભોગે પોતે આનંદ માને છે,

ખીજનો નાશ કરીને પોતાનું પોષણ કરે છે એમાં, એ મોહરાજાનો જ હાથ છે ”

આચાર્ય શ્રી વિજયકેશરસૂરિ